

- ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ «Μια ασφαλής Ευρώπη σ' ένα καλύτερο κόσμο»
- ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΛΛΕΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (Επιχειρήσεις Παρώσεως)
- Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 2004 (Στόχοι, Κίνδυνοι-Απειλές, Αντιμετώπιση)
- Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΚΥΠΡΙΑΚΟ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
- Παναγιώτης Ηφαιστος Ολοκλήρωση www.ifestos.edu.gr
- ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ «ΠΣΕΑ»
- ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ
- ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ
- «ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΡΗΜΑΣΙ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ»

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

Του Υποστρατήγου ε.α. Δ. Κρυστάλλη

1. ΕΛΛΑΣ

α. Τον οικουμενικό και εθναρχικό ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος κατά την ομιλία του στο Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού.

Αν και από ορισμένους εθεωρήθη «άνοιγμα» από τους κύκλους της Αρχιεπισκοπής, το ερώτημα τι σημαίνει «νέες χώρες» στην ελληνική επικράτεια παραμένει αναπάντητο ή σκόπιμα μη θιγόμενο. Οι εξερευνητές ανακάλυψαν τις «νέες χώρες» όπως Αμερική, Αυστραλία κ.λ.π.

β. «Χρυσή» θα πληρώσουν οι Έλληνες φορολογούμενοι την προμήθεια των ελικοπτέρων «Απάτσ» η οποία προωθήθηκε από το Πεντάγωνο με απ'ευθείας ανάθεση.

Για εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων και υπερκοστολόγηση καταγγέλλεται από την άλλη πλευρά, όταν παρεκάμφθη συμφέρουσα πρόταση των ΗΠΑ και προτιμήθηκε συμφωνία με εταιρεία.

γ. «Θωράκιση» από ποινικές διώξεις ζήτησαν με έγγραφο-πρόκληση οι Αρχηγοί των Γενικών Επιτελείων των Ενόπλων Δυνάμεων. Η ολομέλεια του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου καλείται ουσιαστικά να γνωμοδοτήσει για την παροχή δικαστικής ασυλίας προς την στρατιωτική ιεραρχία της χώρας («για πράξεις οι οποίες έλαβαν χώρα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων»).

Στο βιβλίο «Γκίνες» πρέπει να καταγραφεί τέτοια ενέργεια. Προκλητικό έγγραφο φωτιά, παρόμοιο του οποίου δεν πρέπει να υπήρξε στο παρελθόν. Ο επιλεγείς χρόνος για την θωράκιση με το «νομικό απυρόβλητο» είναι περιττή αν όχι εκ του πονηρού και όχι μόνον. Μικροί ηρωϊσμοί, μεγάλες αθλιότητες !!!

δ. Συνεχίζεται η έρευνα του Εισαγγελέα για τυχόν εμπλοκή και Ελλήνων στο Ρωσικό σκάνδαλο που αφορά στην απώλεια 75 εκατ. δολ. για τα αντισταθμιστικά οφέλη των αντιαεροπορικών πυραύλων TOR τους οποίους αγόρασε η Ελλάς.

ε. Με μια αποκαλυπτική επιστολή, ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Αμυντικών Αναλύσεων (ΙΑΑ) στρέφεται κατά του ΥΕΘΑ και των συνεργατών του, καταγγέλλοντας την εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων και την μη τήρηση της νομιμότητας.

στ. Διαστάσεις οικονομικού σκανδάλου γύρω από τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων και την συγχώνευση ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ με στόχο την στήριξη από τους ιθύνοντες διαπλεκομένων συμφερόντων.

Η απώλεια τεραστίων πόρων από τις υπόψη προμήθειες, έχει ως αιτία τις ανορθόδοξες μεθόδους διαχείρισεως των συμβάσεων και το αναχρονιστικό σύστημα προμηθειών.

ζ. Θέματα μείζονος σημασίας θα απασχολήσουν τις Ένοπλες Δυνάμεις το 2004, ήτοι την αναδιοργάνωση, τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τους επαγγελματίες οπλίτες.

Πολύ, μα πολύ περίσκεψη απαιτείται για την υλοποίηση των γεγονότων σταθμών για το στράτευμα, με κυριαρχικό παράγοντα την ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ!! Ο νοών νοήτω!!

η. Μένεα κατά της Κυβερνήσεως της διοικήσεως του ΜΤΣ και της Γενικής Τραπέζης πνέουν οι απόστρατοι αξιωματικοί για το «ξεπούλημα» της περιουσίας του ΜΤΣ και την διοχέτευση κερδών από εκποιήσεις προς «αλλότρια ιδιωτικά συμφέροντα» με αδιαφανείς διαδικασίες.

Το μίσος απύθμενο, ο οίκτος ρηχός για τους μερισματούχους αποστράτους. Η άρον-άρον ιδιωτικοποίηση κάτι κρύβει !!

θ. «Κόκκινο» κτύπησε η Τουρκική προκλητικότητα στο Αιγαίο, λίγες μόλις ώρες μετά την προώθηση διαδικασιών για ανάληψη της Προεδρίας του κυβερνώντος κόμματος από τον νυν ΥΠΕΞ.

Απλώς χαιρέτησαν την διαδικασία !!!

ι. Για τρίτο έτος ανανεώθηκε η θητεία των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων.

ια. Αμερικανοί, Βρετανοί και Γερμανοί αξιωματούχοι συνδιαμόρφωσαν τον σχεδιασμό και τις... (άκουσον !!) αμυντικές δαπάνες των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων έως το 2015, ενώ η επικεφαλής της Πολυεθνικής Επιτροπής (Ελληνίδα Καθηγήτρια) προσέφερε τις υπηρεσίες της και στο ΥΠΕΞ συντάσσοντας μελέτη υπέρ της προσεγγίσεως των ΗΠΑ από την ΕΕ.

Για την ιστορία στην Επιτροπή συμμετείχαν μεταξύ άλλων :

(1) Hans Ulrich Klose : Πρόεδρος Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερμανίας.

(2) Hans Fank (Ναύαρχος) : Πρόεδρος της Γερμανικής Ακαδημίας Ασφαλείας.

(3) Harald Kyzat (Στρατηγός) : Γενικός Επιθεωρητής του Γερμανικού Υπουργείου Αμύνης.

(4) Horst Teltschick (Δρ) : Πρώην Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Καγκελαρίου Κολ.

- (5) Robert Cooper : Σύμβουλος Ασφαλείς του Βρετανού Πρωθυπουργού.
- (6) Charles Grant : Πρώην Επιτελάρχης των Βρετανικών Ενόπλων Δυνάμεων.
- (7) Ronald Asmus : Μέλος του Συμβουλίου Διεθνών Σχέσεων των ΗΠΑ.
- (8) Edwina Campell : Ειδική επί θεμάτων Στρατηγικής Αμύνης και Αμυντικής Βιομηχανίας των ΗΠΑ.
- (9) Robert Hunter : Πρώην Πρέσβης των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ.
- (10) Robert Zoellick : Από το ΥΠΕΞ των ΗΠΑ.

Τόσοι ξένοι...ογκόλιθοι για να σχεδιάσουν τις αμυντικές δαπάνες της Ελλάδος, σημαίνει ότι ο αρμόδιος Υπουργός δεν είχε εμπιστοσύνη στα Ελληνικά μυαλά ; Στο δημοσίευμα δεν αναφέρεται το κόστος της ξένης μελέτης για το ...Ελληνικό Πεντάγωνο. Στην Ελλάδα ομιλούν οι.. αδαείς και αποφασίζουν οι.. ανεγκέφαλοι !! Τρομάρα τους !!

ιβ. Κορυφαία ζητήματα δικαιοπολιτικού χαρακτήρα τα οποία προβληματίζουν ιδιαίτερα την Ελλάδα και ιδίως το ΥΠΕΞ καλείται να λύσει η ολομέλεια του Αρείου Πάγου σχετικά με το επίμαχο θέμα της «Τουρκικής Ενώσεως Ξάνθης».

ιγ. Μετά τους Σλοβάκους, οι Έλληνες είναι οι πλέον απαισιόδοξοι κάτοικοι του πλανήτη για την πορεία της οικονομίας και της απασχολήσεως το 2004, σύμφωνα με παγκόσμια δημοσκόπηση που έγινε τον Νοέμβριο 2003.

Το αποτέλεσμα εντυπωσιάζει καθόσον η σύγκριση έγινε με χώρες οι οποίες έζησαν τραγικά γεγονότα (π.χ. Σερβία κ.λ.π.) καθώς και με άλλες λιγότερο ανεπτυγμένες (π.χ. Γεωργία κ.λ.π.). Φαίνεται ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες κάθε άλλο παρά άνεμο αισιοδοξίας έφεραν.

ιδ. Στην έκδοση νέου 10ετούς ομολογιακού δανείου ύψους 5 δις. Ευρώ προχώρησε το Υπουργείο Οικονομικών προκειμένου να καλυφθούν τεράστια ελλείμματα που έχουν δημιουργηθεί και να χρηματοδοτηθούν οι προεκλογικές παροχές.

Το ταμείον είναι μείον. Ήταν ποτέ σύν ;

ιε. Οι πολιτικές εξελίξεις στο κυβερνών κόμμα και ο καθορισμός των βουλευτικών εκλογών στην Ελλάδα έκαναν τον γύρο του κόσμου από τα ειδησεογραφικά πρακτορεία και τον τύπο. Γαλλική εφημερίδα αναφέρει ότι ο υποψήφιος Πρόεδρος από καιρό αισθανόταν πιο άνετα με την αγγλική γλώσσα παρά με τα ελληνικά , ενώ ο ίδιος θα είναι ένας σύγχρονος πολιτικός αλλά ...αμερικάνικα.

Ευτυχής που θα εκλεγεί αρχηγός ο ΥΠΕΞ έστω και μ' αυτό τον παράδοξο τρόπο, αλλά και προβληματισμένος εάν θα καταφέρει με τα ΜΜΕ να αναστρέψει το κλίμα. L' ETAT C' EST MOIS !!!

ιστ. Υπερέβη κάθε προηγούμενο – την τελευταία δεκαπενταετία – η αύξηση όλων των κακουργημάτων στην Ελλάδα. Οι ανθρωποκτονίες ανέρχονται στο 400%, οι

ληστείες στο 700%, η εγκληματικότητα των εφήβων στο 120% και η εγκληματικότητα των παιδιών στο 16%.

Με την ανασφάλεια των πολιτών να έχει φθάσει σε ανησυχητικούς δείκτες απαιτείται χάραξη μεσοπροθέσμου – μακροπροθέσμου αντεγκληματικής πολιτικής.

ιζ. «Πικράναμε, ξεγάσαμε τον λαό, κάναμε λάθη, φερθήκαμε αλαζονικά, βουλευτήκαμε, ξεχαστήκαμε, ακούσαμε άλλες Σειρήνες, γοητευτήκαμε από την λάμψη της εξουσίας».

Εξιλέωση και άφεση αμαρτιών ζητεί ο νέος υποψήφιος Πρόεδρος του κυβερνώντος κόμματος προσαρμοζόμενος, ανάλογα με τις εξελίξεις και τις απαιτήσεις, διότι όσοι οργανισμοί δεν αλλάζουν εξαφανίζονται όπως...οι δεινόσαυροι. Και μια απορία. Ποιος του τα έγραψε αυτά ;

ιη. Για την άνοιξη μετατίθενται τα σχέδια της Εκκλησίας της Ελλάδος για την πλήρωση των κενών θέσεων στις Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης και Ελευθερουπόλεως λόγω..εθνικών εκλογών.

ιθ. Μετά την παλινωδία με τις ποινικές διατάξεις για χρηματιστηριακά αδικήματα, οι κρατούντες απεφάσισαν να ακυρώσουν ψηφισθείσα τροπολογία του Υφυπουργού Οικονομίας για εξυπηρέτηση «εκλεκτού» επιχειρηματία.

Επικειμένων των εκλογών, οι τροπολογίες και τα νομοσχέδια προβλέπεται να πέφτουν βροχή, ενώ η πλαστογράφηση υπογραφών «πάει σύννεφο».

κ. Μείζον εθνικό θέμα απετέλεσε η εξαίρεση των Ιμιών από τους επισήμους χάρτες γενικής χρήσεως της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού, καθώς το θέμα παραπέμπει στις Τουρκικές αξιώσεις για «γκρίζες ζώνες» στο Αιγαίο, όπου μετά την κρίση του 1996 η Άγκυρα εγείρει συνεχώς αξιώσεις.

κα. Σε πραγματοποιηθείσες εκλογές στο κυβερνών κόμμα, ο υποψήφιος Πρόεδρος αυτού (ΕΝΑΣ), έλαβε 99% περίπου.

Κατά τις εκλογές στην πάλαι ποτέ Σοβιετική Ένωση ούτε οι Στάλιν. Χρουτσώφ και Μπρέζνιεφ δεν έλαβαν παρόμοιο ποσοστό.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Η Τουρκία απείλησε τους Κούρδους του Β.Ιράκ ότι η επικείμενη πολιτική τους ένωση με στόχο την αυτονομία των περιοχών που ελέγχουν θα προκαλέσει «κι'άλλο πόνο και δάκρυα».

Το υπό σχεδίαση ενιαίο κυβερνητικό σχήμα των Κούρδων του Β.Ιράκ ανησυχεί ιδιαίτερως την Άγκυρα λαμβανομένου υπόψιν ότι ανάλογες κινήσεις και από τους

κουρδικούς πληθυσμούς των νοτιοανατολικών περιοχών της χώρας θα προκαλέσει παρεμφερείς διεκδικήσεις με απρόβλεπτες συνέπειες.

β. Αλλαγή τακτικής στο Κυπριακό υιοθετεί η Άγκυρα με στόχο να μεταθέσει τις εξελίξεις για το Κυπριακό στο 2ο εξάμηνο του 2004, όταν η ΕΕ θα κρίνει το τουρκικό αίτημα για καθορισμό ημερομηνίας ενταξιακών συνομιλιών.

Δεδομένης της επαναλαμβανόμενης απειλής από Βρυξέλλες ότι οι τουρκικές δυνάμεις στην Κύπρο θα χαρακτηρισθούν στρατός κατοχής επί εδάφους της ΕΕ, οι Τούρκοι αποφεύγουν επιμελώς να κάνουν λόγο για την πάγια θέση τους με λύση στην βάση των δύο κρατών. Το γεγονός αυτό δεν σηματοδοτεί εγκατάλειψη αυτής της θέσεως, θέση η οποία θα διαφανεί στο εγγύς μέλλον.

γ. Το Κουρδικό ζήτημα οδήγησε στην εξομάλυνση των σχέσεων μεταξύ Τουρκίας – Συρίας. Οι δύο χώρες ενωμένες από τον φόβο της αυτονομίας των Κούρδων του Β.Ιράκ, επανεξέτασαν τις διαφορές τους και βρήκαν κοινά σημεία.

Παρελθόν οι σημαντικότερες διαφορές υπό τον φόβο της αυτονομίας των Κούρδων. «Ο εχθρός του εχθρού μου, γίνεται φίλος μου»!

δ. Οργασμός χαρακτήρισε την αρχή του νέου έτους για το Τουρκικό ΥΠΕΞ καθώς συνεζητείτο το Κυπριακό. Ο Πρωθυπουργός στο Βερολίνο, ο Πρόεδρος της Συρίας επισκέφθη την Τουρκία, το Ισραήλ απεδέχθη συμφωνία για την μεταφορά υδάτων κ.λ.π.

Με την διπλωματία της υψηλής... πύλης (και όχι ζείμπεκιές και χασαποσέρβικα), η Άγκυρα φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως διάυλος επικοινωνίας με την Δύση, υπό το άγρυπνο και στενό βλέμμα των διμερών επαφών από τις ΗΠΑ.

ε. Σύμφωνα με δηλώσεις του αρμοδίου Επιτρόπου της ΕΕ, δεν αρκούν οι μεταρρυθμίσεις τις οποίες ζητά από την Τουρκία προκειμένου να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής οικογένειας, τονίζοντας επιπλέον ότι αποκλείεται να ληφθεί απόφαση της ΕΕ για ένταξη εντός της τρεχούσης δεκαετίας.

στ. Στην σκληρή γραμμή την οποία χάραξε το Γενικό Επιτελείο για το Κουρδικό κινείται τελευταίως η Τουρκία. Χρησιμοποιώντας υψηλούς τόνους προειδοποίησε τους Κούρδους του Β.Ιράκ να εγκαταλείψουν κάθε σχέδιο ελέγχου των πλουσίων κοιτασμάτων πετρελαίου της περιοχής.

Η δημιουργία κοινού μετώπου με Δαμασκό, Τεχεράνη καθώς και τους Σίιτες του Ιράκ, αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στο «μπλοκάρισμα» των σχεδίων αυτονομίσεως των Κούρδων και όχι μόνο.

ζ. Επίσκεψη στις ΗΠΑ πραγματοποίησε ο Τούρκος Πρωθυπουργός και συναντήθηκε με τον Πρόεδρο Μπους. Κυρίαρχα θέματα συζητήσεως το Κουρδικό,

το Κυπριακό και το καθεστώς λειτουργίας των Αμερικανικών Πολυεθνικών στην Τουρκία.

Νέα σελίδα ανοίγεται στις βαρύτατα τραυματισμένες αμερικανοτουρκικές σχέσεις.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. «Πύρρειος» ήταν η νίκη της Τουρκοκυπριακής αντιπολιτεύσεως, η οποία μπορεί να κέρδισε την πλειοψηφία στις κάλπες, δεν κατάφερε όμως να κερδίσει την πλειοψηφία των εδρών στην λεγόμενη «Βουλή του Ψευδοκράτους», εξασφαλίζοντας το 51,5% των ψήφων και 25 έδρες στην ψευδοβουλή, όσες και οι υποστηρικτές του Ντεκτάς.

Μετά τις πραγματοποιηθείσες παράνομες «εκλογές» στα κατεχόμενα, η Άγκυρα και ο κατοχικός ηγέτης κρατούν το κλειδί των εξελίξεων στο Κυπριακό, με το αποτέλεσμα να φαίνεται ως «παραγγελιά» του Τουρκικού στρατού.

β. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάλεσε τους Τουρκοκυπρίους να επανέλθουν το συντομότερο δυνατό στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων για την επίλυση του Κυπριακού με βάση τις προτάσεις Ανάν.

γ. Σύμφωνα με Τουρκικά ΜΜΕ, ο Τούρκος Πρωθυπουργός ανέφερε ότι μεταξύ των ζητημάτων στα οποία μπορεί να γίνει διαπραγματεύση είναι και η αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων από την νήσο.

Κινήσεις με θετικό πρόσημο διαφαίνεται να ετοιμάζει η Άγκυρα, με διάθεση να μην φθάσει να κριθεί τον προσεχή Δεκέμβριο από την ΕΕ ως μια χώρα Ευρωπαϊκή η οποία να κατέχει στρατιωτικά το έδαφος άλλης ευρωπαϊκής χώρας.

δ. Η «λύση» του Κυπριακού, κατά το ΥΠΕΞ της Τουρκίας, θα πρέπει να εδράζεται στην αύξηση του αριθμού των εποίκων που θα παραμείνουν στην Κύπρο και στην μείωση του αριθμού των Ελληνοκυπρίων που θα μπορούν να επιστρέψουν στα κατεχόμενα.

Στα μέτρα του στρατιωτικού κατεστημένου της Αγκύρας είναι «κομμένο και ραμμένο» το σχέδιο λύσεως το οποίο ετοίμασε η τουρκική πλευρά. Η αποθήκη της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής φαίνεται πλούσια και γεμάτη, σε αντίθεση με... άλλες που είναι έρημες και άδειες !

ε. Ραγδαίες εξελίξεις στο Κυπριακό σηματοδοτεί η επιστολή του Αμερικανού Προέδρου προς τον Έλληνα Πρωθυπουργό με την οποία ζητεί άμεση επανέναρξη των διαπραγματεύσεων και συμφωνία για επίλυση του ζητήματος εντός του 2004. Παράλληλα σε έντονες διαβουλεύσεις για τις επικείμενες διαπραγματεύσεις έχει εισέλθει η Τουρκική Κυβέρνηση, όπου το Κυπριακό ήταν στο επίκεντρο της συναντήσεως του Τούρκου Πρωθυπουργού με τον Αρχηγό των Τουρκικών

Ενόπλων Δυνάμεων.

Με την σύσκεψη κορυφής υπό την προεδρία του Τούρκου Προέδρου διαφαίνεται ότι έκλεισε οριστικά το κεφάλαιο των αντιπαραθέσεων μεταξύ πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας. Η έγκριση της τουρκικής πολιτικής στο Κυπριακό από το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας εκτιμάται ότι θα ανοίξει τον δρόμο για ραγδαίες εξελίξεις.

στ. Πλαίσιο συμφωνίας και όχι ολοκληρωμένη λύση στην βάση του σχεδίου Ανάν προωθεί μέχρι την 1η Μαΐου η Τουρκία.

Η δήλωση του Τούρκου Πρωθυπουργού ότι «θα είμαστε ένα βήμα μπροστά σε αυτά τα οποία θα κάνουν οι Ελληνοκύπριοι», καθώς και του Τούρκου ΥΠΕΞ «αναμένουμε την στάση της Ελληνοκυπριακής πλευράς» αποτελούν για την παρούσα φάση κινήσεις τακτικής.

ζ. Ο Πρόεδρος της Κύπρου κάλεσε τον τον ΓΓ του ΟΗΕ κατά την συνάντησή τους να συγκαλέσει άμεσα την έναρξη συνομιλιών για την επίλυση του Κυπριακού ενώ εξέφρασε την ετοιμότητα και την βούληση της Ελληνοκυπριακής πλευράς να έλθουν σε συμφωνία το συντομότερο δυνατόν.

Με την αντίστροφη μέτρηση, για την ένταξη της Κύπρου να πλησιάζει (Μάιος 2004), η ώρα της κρίσεως για το Κυπριακό ευρίσκεται προ των πυλών και η Κυπριακή ηγεσία θα πρέπει να λάβει μια δύσκολη απόφαση.

η. Ο Αρχηγός της Αμερικανικής διπλωματίας ετοιμάζει επίσκεψη αστραπή στο Τρίγωνο Αθήνα-Λευκωσία-Άγκυρα πιθανότατα το 2ο 15νήμερο του Μαρτίου. Παράλληλα στον χορό των τελικών πιέσεων εισέρχεται και η ΕΕ καθώς ο αρμόδιος Επίτροπος πρότεινε την σύσταση ομάδος επαφής υψηλού επιπέδου η οποία θα βοηθήσει τον ΓΓ του ΟΗΕ. Στο πλαίσιο της αποδοχής των όρων του ΟΗΕ, απεστάλησαν ανά μία επιστολή από τον ΓΓ προς τους ηγέτες Ελλάδος-Κύπρου-Τουρκίας και κατοχικό της Κύπρου, με τις οποίες ζητεί να έχει τις θέσεις τους γραπτώς το δυνατό συντομότερο.

θ. Εκτεθειμένη άφησε την Κυπριακή Κυβέρνηση ο Έλληνας ΥΠΕΞ, αποφασίζοντας για λογαριασμό της Κύπρου για θέματα τα οποία ευρίσκονται ενώπιον του Εθνικού Συμβουλίου, ακυρώνοντας την άσκηση της Κυπριακής Εθνικής Φρουράς «ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ» αφήνοντας έκπληκτο και τον Κύπριο ΥΕΘΑ ο οποίος το επληροφορήθη από την τηλεόραση.

Η ανυπαρξία της Ελληνικής διπλωματίας στο Κυπριακό, αποδεικνύει το «αδιάπτωτο ενδιαφέρον» της για τα εθνικά θέματα με επιζήμιες τηλεφωνικές επικοινωνίες.

ι. Οι τελευταίες εξελίξεις στο Κυπριακό ευρέθησαν στο επίκεντρο των επαφών και συνομιλιών τις οποίες είχε στην Αθήνα στο πλαίσιο επισκέψεως εργασίας ο Κύπριος Πρόεδρος.

Κρίσιμο χαρακτηρίζεται το προσεχές διάστημα καθόσον θα ενταθούν οι διεθνείς πιέσεις και ιδιαίτερα των ΗΠΑ.

4. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Έντονες παρασκηνιακές διεργασίες ξεκίνησαν με τις εκλογές στην Σερβία όπου οι υπερεθνικιστές κατέκτησαν την «πρωτιά» όχι όμως και την αυτοδυναμία. Ρυθμιστικό παράγοντα αποκτά ο πρώην Πρόεδρος της Γ/Β Κοστούνιτσα που προέρχεται από τους μεταρρυθμιστές αντιπάλους του Μιλόσεβιτς. Εν τω μεταξύ έντονη ανησυχία λόγω αποτελέσματος εκλογών έχει δημιουργηθεί στους Αλβανούς του Κοσσόβου.

β. Διάσκεψη υπό την αιγίδα του ΟΑΣΕ (Οργανισμού για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη) και του Αλβανικού Υπουργείου Οικονομικών πραγματοποιήθηκε στα Τίρανα όπου έλαβαν μέρος εκπρόσωποι από Αλβανία, Βοσνία, Βουλγαρία, Κροατία, Σκόπια, Ρουμανία, Σερβία-Μαυροβούνιο και Σλοβενία.

γ. Επιδεινώθηκε ραγδαία η πολιτική κατάσταση στα Σκόπια, με αντίκτυπο την οντότητά τους ως κράτους. Παρά τις εκκλήσεις προς τον Πρωθυπουργό των Σκοπίων, του Οικουμενικού Πατριάρχη, του Αρχιεπισκόπου Ελλάδος και Πατριάρχου Σερβίας, ο Αρχιεπίσκοπος Αχρίδος και Έξαρχος στα Σκόπια εξακολουθεί να είναι φυλακισμένος.

5. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

α. Το «σχέδιο» απαγκιστρώσεως από την Δυτική Όχθη, στο πλαίσιο των μονομερών μέτρων για την επίλυση της κρίσεως, ανακοίνωσε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός, παραμερίζοντας τον «οδικό χάρτη» των ΗΠΑ για την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων.

«Εκτός πορείας» ο οδικός χάρτης της Ουάσιγκτον, με τους «αστέρες της διεθνούς διπλωματικής σκηνής» να πασχίζουν να ισορροπήσουν στα ναρκοπέδια της Μέσης Ανατολής. «Όσο ο νους της στο χωράφι, τόσο να βρεθούν τα βόδια».

β. Στην λύση δύο εθνών σε ένα κράτος είναι διατεθειμένοι να προχωρήσουν οι Παλαιστίνιοι, σε περίπτωση που το Ισραήλ πραγματοποιήσει την απειλή του να ενσωματώσει τμήματα της Δυτικής Όχθης. Τα ανωτέρω διεμήνυσε ο Παλαιστίνιος Πρωθυπουργός, θέση η οποία απερρίφθη από τον ΥΠΕΞ των ΗΠΑ.

γ. Αίσθηση προκάλεσε δημοσίευμα Ισραηλινής εφημερίδος, σύμφωνα με το οποίο η Συρία προτίθεται να διαπραγματευθεί με το Ισραήλ από «μηδενική βάση» ένα 24ωρο μετά την άρνηση του Σύρου Προέδρου να μεταβεί στην Ιερουσαλήμ. Παράλληλα ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός εξέφρασε την ελπίδα της αποχωρήσεως «κάποια ημέρα» του Ισραήλ από την Λωρίδα της Γάζης.

Το Ισραήλ και η Συρία παραμένουν σε εμπόλεμο κατάσταση για την κατοχή των υψιπέδων του Γκολάν τα οποία το Ισραήλ κατέλαβε το 1967 και προσάρτησε το 1981.

δ. Στον απόηχο της επιτεύξεως συμφωνίας ανταλλαγής αιχμαλώτων μεταξύ Ισραήλ-Χεζμπολάχ, η Χαμάς πρότεινε κήρυξη δεκαετούς εκκεχειρίας με αντάλλαγμα την αποχώρηση του Ισραήλ από τα εδάφη που κατέχουν από το 1967. Η πρόταση απερρίφθη ως «γελοία» από το Εβραϊκό κράτος.

ε. Ανίκανο να αποφανθεί στην υπόθεση του «τείχους ασφαλείας» χαρακτηρίζει το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης η Ισραηλινή Κυβέρνηση.

Η «Μάντρα Ασφαλείας» μήκους 700 χιλιομέτρων και εκτιμώμενου κόστους 1,6 δις. δολ. ανά χιλιόμετρο, έχει ήδη δημιουργήσει σοβαρότατα προβλήματα στους Παλαιστίνιους και έχει προκαλέσει σοβαρές αντιδράσεις διεθνώς ακόμη και στις ΗΠΑ, πάγιο σύμμαχο των Ισραηλινών πρωτοβουλιών.

στ. Στην πρόταση του Ισραηλινού Πρωθυπουργού για την εκκένωση των Εβραϊκών οικισμών της Λωρίδας της Γάζας, ο Παλαιστίνιος ομόλογός του αντιπρότεινε την εκκένωση και των οικισμών της Δυτικής Όχθης, κρίνοντας ανεπαρκή την ενέργεια του Σαρόν.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

ζ. Στον «δεύτερο γύρο» της ευρωατλαντικής αντιπαραθέσεως, ο οποίος είχε προηγηθεί του πολέμου εναντίον του Ιράκ, οδηγεί ο αποκλεισμός από την ανοικοδόμηση της χώρας των εταιρειών των ευρωπαϊκών χωρών οι οποίες αντιτάχθησαν στον πόλεμο.

Η επιμονή της αμερικανικής πλευράς εκτιμάται ότι εντάσσεται σε προσπάθεια επικοινωνιακού αντιπερισπασμού με την φράση του Προέδρου των ΗΠΑ «διαγράψτε τα χρέη του Ιράκ ή στείλτε στρατεύματα για να έχετε δικαίωμα στην ανοικοδόμησή του».

η. Μουσουλμάνοι εθελοντές από την Δ.Ευρώπη είναι το «μυστικό» της δυνάμεως της Ιρακινής αντιστάσεως η οποία αποκτά ολοένα πιο γενικευμένο χαρακτήρα. Ο Λάντεν χαρακτήρισε το Ιράκ ως το «ιδανικό πεδίο μάχης» στο οποίο μπορεί να πολεμήσει με επιτυχία τους Αμερικανούς «σταυροφόρους».

Οι προσπάθειες της Αλ Κάιντα φαίνεται ότι έχουν αποδώσει καρπούς, έχοντας επιτύχει την επαναλειτουργία δικτύου προωθήσεως και φυγαδεύσεως εθελοντών τόσο στο Ιράκ όσο και στο Αφγανιστάν.

θ. Αμερικανοί στρατιώτες μετά από πληροφορίες Ιρακινών, συνέλαβαν τον Σαντάμ Χουσεΐν σε κρησφύγετο πλησίον της γενέτειράς του Τιγκρίτ.

Μετά από επτά μήνες αιματηρών συγκρούσεων στο Ιράκ, η σύλληψη του Ιρακινού ηγέτη υπήρξε «μάννα εξ ουρανού» για τους Αμερικανούς και ιδιαίτερα για την δημοτικότητα του Προέδρου των ΗΠΑ. Η σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν δεν αρκεί για να φέρει την ειρήνη και ασφάλεια στην χώρα, όπου αναμένεται νέος και συνεχής γύρος αίματος.

ι. Ένα νέο ρήγμα στις Ευρωατλαντικές σχέσεις διαφαίνεται με αφορμή την δίκη του πρώην Ιρακινού δικτάτορα που ήδη χαρακτηρίζεται με βαρύγδουπα επίθετα. Υπέρ της εσχάτης των ποινών οι ΗΠΑ και Ιρακινό συμβούλιο, κατά της επιβολής η Ευρώπη, ακόμη και οι χώρες που υπεστήριζαν με θέρμη την εκστρατεία στο Ιράκ.

Άλλη μια «Μητέρα των Δικών» αναμένεται να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη λαμβανομένου υπόψιν ότι οι δίκες αποτελούν άριστο προπαγανδιστικό υλικό.

ια. Με αμείωτη ένταση συνεχίζεται η αιματοχυσία στο Ιράκ παρά την σύλληψη του Ιρακινού δικτάτορα. Ωστόσο ευρεθέντα έγγραφα στο κρησφύγετό του ενδέχεται να βλάψουν πολύ περισσότερο την Ιρακινή αντίσταση, η οποία συντονίζεται από πρώην αξιωματούχους του Σαντάμ Χουσεΐν οι οποίοι προμηθεύουν τους αντάρτες με χρήματα, εκρηκτικά και τεχνογνωσία.

Την «αχίλλειο πτέρνα» της Ιρακινής αντιστάσεως φαίνεται ότι ανέκάλυψαν οι Αμερικανοί, με την σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν, λαμβανομένου υπόψιν ότι τα πλήγματα κατά των ανταρτών είναι πλέον αποτελεσματικά από των τελευταίων έξη μηνών.

ιβ. «Άνθρακες απεδείχθη ο θησαυρός», παρεδέχθη εμμέσως η Ουάσιγκτον ως προς τα όπλα μαζικής καταστροφής του Χουσεΐν, καθώς απέσυρε τους 400 ειδικούς της. Για την ίδια υπόθεση, διεθνούς κύρους Ινστιτούτο κατηγορεί την Κυβέρνηση Μπους πως κατασκεύασε την απειλή των Ιρακινών όπλων, με σκοπό να δικαιολογήσει την επέμβασή της στην χώρα.

Η υποβάθμιση της αποχωρήσεως των Αμερικανών ειδικών με το πρόσχημα ότι «το κυνήγι για τα όπλα μαζικής καταστροφής συνεχίζεται», πείθει μόνο ..τον Πινόκιο !!

ιγ. Αιματηρές συγκρούσεις πραγματοποιούνται στο Βόρειο Ιράκ, μεταξύ Κούρδων, Τουρκομάνων και Αράβων, με τους σκληροπυρηνικούς Κούρδους να

επιμένουν στην δημιουργία ανεξαρτήτου κράτους με πρωτεύουσα το Κιρκούκ, στο πλαίσιο της νέας Ιρακινής ομοσπονδίας.

Ανεξέλεγκτες καταστάσεις εκτιμάται ότι θα δημιουργηθούν στο εγγύς μέλλον, ιδιαίτερα με τους φίλα προσκείμενους στην Τουρκία Τουρκομάνους και με την επαναλειτουργία της Βάσεως του Ιντσιρλίκ (Τουρκία) από τους Αμερικανούς. Ίδωμεν !!

ιδ. Την συνδρομή του ΟΗΕ προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομαλότητα της μεταβίβασης της εξουσίας στους Ιρακινούς ζήτησε από τον ΓΓ του Οργανισμού ο επικεφαλής της αμερικανικής διοικήσεως του Ιράκ. Παράλληλα άρχισε η πολυσυζητημένη ανάπτυξη Ιαπωνικών στρατευμάτων στο Ιράκ, ο αριθμός των οποίων θα ανέλθει στα 1000 περίπου άτομα.

ιε. Η Βρετανική Υπηρεσία Πληροφοριών Μ16 είχε αναλάβει την μάχη της προπαγάνδας υπέρ του πολέμου στο Ιράκ. Με την αποκάλυψη δημιουργούνται νέα επιτακτικά ερωτήματα στην Κυβέρνηση Μπλερ, παραμονές της εκδόσεως του πορίσματος Χάτον.

Ισχυρές ανακατατάξεις αναμένεται να προκαλέσουν στην Ντάουνινγκ Στριτ οι αποκαλύψεις της Μ16 πολύ περισσότερο δε όταν 9 μήνες μετά την λήξη του πολέμου, οι έρευνες παραμένουν άκαρπες.

ιστ. Το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν και οι διαφορές με την Ουάσιγκτον τίθενται εκ νέου επί τάπητος μετά τον καταστροφικό σεισμό στην χώρα ο οποίος στοίχισε την ζωή 40.000 και πλέον ανθρώπων, το Ιράν δηλώνει ανοικτό στον διάλογο και η ΕΕ αναλαμβάνει πρωτοβουλίες.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Σημαντικό βήμα για την δημιουργία μιας ενιαίας πολιτικής με στόχο την καταπολέμηση της λαθρομεταναστεύσεως θεωρούνται οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής των Βρυξελλών για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Διαχείρισεως Εξωτερικών Συνόρων, την ενεργοποίηση δύο ναυτικών κέντρων στην Μεσόγειο και την εισαγωγή βιομετρικών στοιχείων στα ταξιδιωτικά έγγραφα των υπηκόων των τρίτων χωρών που διακινούνται στην ΕΕ.

Με τις ανωτέρω αποφάσεις «επιτυγχάνεται» μπλόκο στην λαθρομετανάστευση, πλην όμως θα πρέπει να διατηρούνται σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά στην επανεισδοχή, ιδιαίτερα στα σύνορα της ΕΕ με την Τουρκία.

β. Κενό γράμμα απεδείχθησαν κατά την Σύνοδο Κορυφής οι αρχικές προθέσεις για την δημιουργία Ευρωστρατού σε συνδυασμό με την πρωτοβουλία των «4» (Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο), για την ανάπτυξη Ευρωπαϊκής Αμύνης. Με βάση ληφθείσα απόφαση η ΕΕ θα εγκαταστήσει στο Επιτελείο του

NATO (SHAPE) «μόνιμο πυρήνα» ο οποίος θα σχεδιάζει τις επιχειρήσεις, με προσφυγή όμως στα μέσα του NATO.

Κατά την Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών, επιβεβαιώθηκε η παγκόσμια κυριαρχία των ΗΠΑ στον αμυντικό και οικονομικό τομέα, με παράλληλη αναγνώριση του κυριαρχικού ρόλου του NATO στην αντιμετώπιση διεθνών κρίσεων. Φαίνεται ότι οι Ευρωπαίοι άπλωσαν τα πόδια τους έξω από το..πάπλωμα και έδρασε ο...Προκρούστης. Η δημιουργία σφαιρών επιρροής στην ΕΕ έχει ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της πολιτικής της χειραφετήσεως.

γ. Το «ναυάγιο» της Συνόδου Κορυφής των Βρυξελλών στο θέμα του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, δημιουργεί αβεβαιότητα στην ΕΕ λόγω δυσχερειών στην επίτευξη συμφωνίας. Η νέα ουσιαστική διαπραγμάτευση με ελπίδες για επίτευξη συμφωνίας αναμένεται το 2ο εξάμηνο του 2004.

δ. Σε έρευνα η οποία διεξήχθη σε χώρες-μέλη της ΕΕ προέκυψε ότι το 44% των Ελλήνων είναι δυσαρεστημένοι με το Ευρώ και στην Γερμανία το 67%.

Στο ναδίρ ευρίσκεται η δημοτικότητα του καθιερωθέντος νομίσματος στην Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι έχει καταστεί σκληρό νόμισμα, έχοντας μετατραπεί σε σύμβολο ακριβείας των χαμηλών εισοδημάτων. Κάποιος πταίει !!

ε. Το δεύτερο χαμηλότερο ακαθάριστο εισόδημα στην ΕΕ είχαν οι Έλληνες το 2001, ενώ από το 1995 έως το 2001 η αγοραστική τους δύναμη παρέμεινε καθλωμένη παρά τους υψηλούς ρυθμούς αναπτύξεως.

Κατά πάγια «συνήθεια» τα νέα των τελευταίων ετών από τις Βρυξέλλες δεν είναι ευοίωνα. Σε χειρότερη θέση από την Ελλάδα είναι η Πορτογαλία.

στ.Με επιστολή τελεσίγραφο οι κυβερνήσεις Γαλλίας, Γερμανίας, Αγγλίας, Ολλανδίας, Αυστρίας και Σουηδίας προς τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ζήτησαν να μην αυξηθούν οι πόροι την περίοδο 2007-2013 και οι κοινοτικές δαπάνες να συγκρατηθούν στα σημερινά επίπεδα.

Στην ουσία οι έξι προαναφερθείσες χώρες (με την μεγαλύτερη συνεισφορά) προειδοποίησαν για το τέλος του..αρμέγματος!! (Τέλος της μακράς περιόδου μαζικών διαρθρωτικών χρηματοδοτήσεων για ενίσχυση των ασθενέστερων οικονομικών χωρών).

ζ. Από 1-1-2004 η Ιρλανδία ευρίσκεται στο «τιμόνι» της ΕΕ ασκώντας την εκ περιτροπής εξάμηνη κοινοτική προεδρία. Ως πρώτη προτεραιότητα είναι η βολιδοσκόπηση και προσέγγιση των χωρών που «μπλόκαραν» την υιοθέτηση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Μετά την αποτυχία της Συνόδου Κορυφής των Βρυξελλών για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, δεν θα πρέπει να αποκλεισθεί σε βραχυπρόθεσμο χρονικό διάστημα η υλοποίηση της δημιουργίας Ευρώπης 2 ταχυτήτων όπως παλαιότερα είχαν προειδοποιήσει οι μεγάλοι (Γερμανία – Γαλλία – Αγγλία). Ανεξαρτήτως της σαφούς παραβίασεως του Συμφώνου Σταθερότητας, οι μικρές χώρες έχουν αρχίσει να καταλαμβάνονται από Ευρωσκεπτικισμό.

η. Η Ελλάς με την Ιταλία και Γερμανία είναι οι τρεις χώρες της ΕΕ οι οποίες παρουσιάζουν μείωση του πληθυσμού (οι γεννήσεις λιγότερες από τους θανάτους). Η μικρή αύξηση του πληθυσμού το 2003 στην Ελλάδα, οφείλεται απλώς στην έλευση μεταναστών οι οποίοι συνεχώς αυξάνονται.

θ. Σχεδιάζοντας το μέλλον της διευρυμένης ΕΕ οι εταίροι έχουν αρχίσει να συνειδητοποιούν ότι το «κλειδί» στο εγχείρημα αποτελεί η ανακοπή – αν όχι ανατροπή – του κύματος φυγής των Ευρωπαίων εγκεφάλων προς τις ΗΠΑ. Σήμερα 400.000 χαρισματικοί νέοι Ευρωπαίοι επιστήμονες πολλά υποσχόμενοι, εργάζονται στις ΗΠΑ.

Καιρός είναι να εντυπωθεί βαθειά στους εγκεφάλους των ηγετών των Ευρωπαϊκών χωρών ότι η «εγκεφαλική αιμορραγία» της γηραιάς ηπείρου διακυβεύει τόσο την ακαδημαϊκή κοινότητα της Ευρώπης, όσο – και το σπουδαιότερο – και την επιστημονική πρόοδο, τεχνογνωσία, τεχνολογία.

ι. Ένα ανεπανάληπτο αρνητικό ρεκόρ στην ιστορία της ΕΕ κατέρριψε η Ελλάς. Σε διάστημα μιας.. ημέρας, παρεπέμφθη τέσσερις φορές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ενώ ενεργοποιείται και πέμπτη προσφυγή, για περιπτώσεις που αφορούν στην μη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του περιβάλλοντος.

7. Η.Π.Α.

α. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέκυψε τελικώς στις πολύμηνες (από τον παρελθόντα Μάϊο) πιέσεις των Αμερικανών, επιτρέποντάς τους να συλλέγουν και να αποθηκεύουν για 3,5 χρόνια (αρχικά ζητούσαν για 50 χρόνια) τα προσωπικά δεδομένα επιβατών των αεροπορικών εταιρειών που ταξιδεύουν από Ευρώπη προς ΗΠΑ.

Απορίας άξιον εάν θα υπάρχει «ρήτρα αμοιβαιότητας».

β. «Διπλό» πλήγμα στο καθεστώς κρατήσεως των αιχμαλώτων στην Αμερικανική Βάση του Γκουαντανάμο αποτελούν δύο αποφάσεις ομοσπονδιακών δικαστηρίων στις ΗΠΑ. Πρόκειται για την πρώτη φορά που η τακτική της νυν κυβερνήσεως των ΗΠΑ περί κρατήσεως 700 περίπου ατόμων άνευ απαγγελίας κατηγοριών, τίθεται νομικά εν αμφιβόλω.

Δήλωση εκπροσώπου του Λευκού Οίκου : «Οι αποφάσεις των δικαστηρίων είναι προβληματικές και ελαττωματικές» !! Χρειάζονται σχόλια ;

γ. Ο άνεμος αισιοδοξίας που έπνευσε από την Λιβύη, ενισχύθη με μια ανακοίνωση από την έδρα της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας σύμφωνα με την οποία ξεκίνησε η διαδικασία επαληθεύσεως του πυρηνικού προγράμματος της Τριπόλεως.

Η θεαματική στροφή του Καντάφι υπήρξε προϊόν μακροχρόνιας μυστικής διπλωματίας μεταξύ Τριπόλεως – Ουάσιγκτον – Λονδίνου, οφειλομένη αφενός στην αναμενομένη δυτική βοήθεια και αφετέρου στην ενδεχομένη εμπλοκή της χώρας του στα πλοκάμια της διεθνούς τρομοκρατίας.

δ. Σε νέα τροχιά θα ήθελε τις Ιρανο-Αμερικανικές σχέσεις ο επικεφαλής της Αμερικανικής διπλωματίας, ο οποίος μίλησε για κινήσεις προσεγγίσεως μεταξύ των δύο χωρών με αφορμή την τραγωδία των σεισμών.

ε. Άκρως απόρρητα μέχρι πρότινος κρατικά έγγραφα των ΗΠΑ αποχαρκτηρίζονται και αποκαλύπτουν συγκλονιστικά στοιχεία για τα «έργα και τις ημέρες» του Κίσιγκερ.

Επιβεβαιώνονται σε σημαντικό βαθμό οι κατηγορίες των επικριτών του για τον ρόλο που διεδραμάτισε σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Και το διεθνές δικαστήριο της Χάγης τι κάνει ;

στ. Την νομιμοποίηση των οκτώ έως δέκα εκατομμυρίων λαθρομεταναστών που ζουν και εργάζονται παράνομα στις ΗΠΑ, πρότεινε με νομοσχέδιο ο Πρόεδρος Μπους.

Η μεγάλη αποδοχή μεταξύ των Ισπανοφώνων Αμερικανών, αύξησε την δημοτικότητα του Αμερικανού Προέδρου κατά 10%. Φαίνεται ότι είχε.. καθηγητάς Πανεπιστημίου από...Ευρωπαϊκή χώρα για την.. αντιμετώπιση του φαινομένου και την ενδεχομένη εξασφάλιση νέας τετραετίας.

ζ. Οι ΗΠΑ προτίθενται να αποσύρουν χιλιάδες στρατιώτες από την Γερμανία, ενώ έφθασαν σε συμφωνία με την Τουρκία για την επαναλειτουργία μεγάλης αεροπορικής βάσεως, ευελπιστώντας ότι η συμφωνία με την Άγκυρα θα διασφαλίσει μακροπρόθεσμη αμερικανική στρατιωτική παρουσία στο τουρκικό έδαφος. Πιθανολογείται ότι πρόκειται για την βάση του Ιντσιρλικ.

Η κατάσταση στην Μέση Ανατολή γενικότερα (Παλαιστινιακό – Ιράκ – Ιράν κ.λ.π.) επιβάλλει την έντονη αμερικανική παρουσία στην περιοχή με εκτιμώμενο απώτερο στόχο την κυριαρχία των πετρελαίων. Μια νέα.. πολιτεία των ΗΠΑ γεννάται στην ..Μέση Ανατολή με όλα τα συνακόλουθα και ..επακόλουθα στον στρατηγικό περίγυρο αυτής και όχι μόνον. Ξυπνήστε Ευρωπαίοι.

η. Οι ΗΠΑ επιθυμούν «να γυρίσουν σελίδα» στις σχέσεις τους με την Γαλλία και την ΕΕ, οι οποίες διήλθαν κρίση λόγω διαστάσεως απόψεων για τον πόλεμο του Ιράκ, υπεστήριξε η Γαλλίδα Υπουργός Αμύνης μετά από συνομιλίες που είχε με Αμερικανούς αξιωματούχους.

Η επιθυμία επαναπροσεγγίσεως των ΗΠΑ με Γαλλία και ΕΕ, εντάσσεται στις δυσχέρειες τις οποίες αντιμετωπίζουν οι Αμερικανοί. Διαφαίνεται προς το παρόν – και για μικρό χρονικό διάστημα – ότι η ακόρεστη εξουσιαστική απληστία, ευρίσκεται σε...ύφεση !!

θ. Η Αμερικανική Κυβέρνηση εγκατέλειψε τα σχέδια ανοικοδομήσεως του Ιράκ με πόρους, από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του ζητώντας την στήριξη της ΕΕ για την προώθηση των σχεδίων της.

«Κάποιο λάκκο έχει η φάβα» για την επομένη ημέρα, όπου τα...πιράνχας ακονίζουν τα δόντια τους.

ι. Ψυχολογικές παθήσεις παρουσιάζουν οι Αμερικανοί στρατιώτες στο Ιράκ. Σύμφωνα με στοιχεία Βρετανικής εφημερίδος, ένας στους πέντε έχει προσβληθεί από τέτοια νόσο, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει ακόμη και σε αυτοκτονία.

Η αντιμετώπιση ατέρμονος ανταρτοπολέμου δημιουργεί την ανησυχία ότι ο υπόψιν πόλεμος θα μετατραπεί σε νέο Βιετνάμ.

ια. Περισσότερη δημοκρατία, πολυφωνία και ανεξαρτησία της δικαιοσύνης ζήτησε από τον Ρώσο Πρόεδρο ο Αμερικανός ΥΠΕΞ κατά την επίσκεψή του στην Μόσχα.

«Μετά την Επιθεώρηση» εδόθησαν εντολές οι οποίες φαίνεται ότι ενόχλησαν τον Πούτιν διότι δεν εκλαμβάνεται ως ισότιμος στρατηγικός συνεργάτης.

ιβ. Νέα καταγγελία κατά των ΗΠΑ για την υιοθέτηση παρανόμων εμπορικών πρακτικών ετοιμάζεται να υποβάλει η ΕΕ στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Στην κρίσιμη εποχή του συστήματος των διεθνών συναλλαγών, η κίνηση της ΕΕ δεν αποκλείεται να διαταράξει εκ νέου τις σχέσεις ΕΕ-ΗΠΑ.

ιγ. Απειλή για την παγκόσμια ειρήνη θεωρεί το Ισραήλ ποσοστό 43% των Αμερικανών οι οποίοι ερωτήθησαν σε δημοσκόπηση Ισραηλινής οργανώσεως η οποία μάχεται τον αντισημιτισμό.

ιδ. Το καλύτερο χριστουγεννιάτικο δώρο για τον Πρόεδρο των ΗΠΑ και τον Πρωθυπουργό της Βρετανίας πραγματοποίησε ο Λίβυος ηγέτης Καντάφι με την αποκήρυξη του πυρηνικού προγράμματος και τα επακόλουθα μηνύματα καθώς και την πρόθεσή του να συνεργασθεί πλήρως στο εξής με την διεθνή κοινότητα.

Η πολιτική «του μαστιγίου» και η τακτική του «καρότου» έναντι «ταραχοποιών» κρατών δικαιώνεται πλήρως.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Βαθεία διείσδυση στο έδαφος του Ντατζικιστάν (Ρωσική Δημοκρατία) πραγματοποίησαν μουσουλμάνοι αυτονομιστές αντάρτες ορμώμενοι από την Τσετσενία.

Παρά την υποβάθμιση της σημασίας της επιδρομής εκ μέρους της Ρωσίας, το μήνυμα προς την Μόσχα για την..καθυστέρηση της ειρήνης στον Ρωσικό Καύκασο, εστάλη δεόντως.

β. Πολύνεκρη βομβιστική επίθεση στο Μετρό της Μόσχας πραγματοποιήθηκε ενδεχομένως από Τσετσένους αντάρτες – γεγονός το οποίον εξετάζεται από τις αρχές -.

Πλήγμα για τον Ρώσο Πρόεδρο αποτελεί η πολύνεκρη τρομοκρατική επίθεση. Εν όψει των Προεδρικών εκλογών της 14ης Μαρτίου κινδυνεύει να χάσει το «χαρτί» της «στιβαράς πυγμής» διακυβερνήσεως της χώρας του.

9. ΑΣΙΑ

α. Δύο πυρηνικές δυνάμεις, η Ινδία και το Πακιστάν, κάθονται στο τραπέζι του διαλόγου μετά από μισό και πλέον αιώνα μίσους και πολέμων.

Η στασιμότητα ολοκλήρων δεκαετιών, μετετράπη σε άλματα εντός ολίγων εβδομάδων. «Όσα φέρνει η ώρα δεν τα φέρνει ο χρόνος».

β. Την στιγμή κατά την οποία η προσοχή των ΗΠΑ είναι αποκλειστικά στην Μέση Ανατολή, στην άλλη άκρη της Ασιατικής Ηπείρου, ο μέχρι πρότινος αγαθός γίγαντας, η Ιαπωνία, ορθώνει το ανάστημά, εξοπλίζεται και αποστέλει αρχικά δύναμη 600 ανδρών στο Ιράκ, την πρώτη αποστολή της χώρας μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Με την διπλή κρίση – Ταϊβάν και Κορέας – στην περιοχή, οι γειτονικές χώρες δεν βλέπουν «με καλό μάτι» τις κινήσεις (και όχι μόνο) των Ιαπώνων, κατάσταση η οποία ενδέχεται με ανεξέλεγκτη κούρσα εξοπλισμών να διασαλεύσει ευαίσθητες ισορροπίες στην υπόψη περιοχή.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ «Μια ασφαλής Ευρώπη σ' ένα καλύτερο κόσμο»

Του Αντιστρατήγου ε.α. ΧΡ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ανάγκη για μια Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας

Την 12 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις Βρυξέλλες ενέκρινε το κείμενο της λεγομένης «Έκθεσης Solana» που αφορά την «Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας» που φέρει τον χαρακτηριστικό τίτλο «Μια ασφαλής Ευρώπη σ' έναν καλύτερο κόσμο».

Η σημαντική αυτή εξέλιξη δεν έτυχε της ανάλογης προβολής αφού το ενδιαφέρον τόσο της διεθνούς όσο και της ελληνικής κοινής γνώμης ήταν επικεντρωμένο κατά την περίοδο αυτή στη διαδικασία διαμόρφωσης και αποδοχής του λεγομένου Συντάγματος της ΕΕ (Συνταγματικής Συνθήκης) και τα σχετικά προβλήματα που παρουσιάστηκαν λόγω βασικών διαφωνιών μεταξύ των κρατών μελών τα οποία και τελικά οδήγησαν σε αποτυχία την όλη προσπάθεια..

Ανεξάρτητα των όποιων αδυναμιών που διακρίνονται στο περιεχόμενο της έκθεσης και των όποιων επιφυλάξεων σ' ότι αφορά τη δυνατότητα ουσιαστικής υλοποίησης της περιγραφόμενης στρατηγικής, θα πρέπει απ' αρχής να επισημανθεί ότι είναι η πρώτη φορά που η ΕΕ διαθέτει μια συγκεκριμένη και το κυριότερο κοινά αποδεκτή Στρατηγική Ασφαλείας. Και μόνο διότι έγινε το πρώτο και δυσκολότερο ίσως βήμα, το θεσμικό αυτό κείμενο αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφαλείας και Άμυνας (ΕΠΑΑ) και γενικότερα για τον ρόλο που η ΕΕ αισιοδοξεί να διαδραματίζει στο σύγχρονο Διεθνές Σύστημα Ασφαλείας.

Όπως τα μαθήματα από την κρίση της Γ/Β οδήγησαν στη διακήρυξη του Σαν Μαλό (Δεκέμβριος 1998) και στη συνέχεια στις σχετικές με την ΕΠΑΑ αποφάσεις της ΕΕ στην Σύνοδο Κορυφής του Ελσίνκι (Δεκέμβριος 1999), έτσι και το έναυσμα για την ανάπτυξη της Στρατηγικής Ασφαλείας απετέλεσε ο Πόλεμος στο Ιράκ.

Πράγματι οι έντονες διαφωνίες στο εσωτερικό της ΕΕ κατά την περίοδο αυτή σ' ότι αφορά κυρίως την αξιολόγηση των απειλών και τον τρόπο αντιμετώπισής τους αλλά και οι αλληλοσυγκρουόμενες θέσεις σ' ότι αφορά την ακολουθούμενη πολιτική και στατηγική των ΗΠΑ, παρέλυσαν κυριολεκτικά την ΕΕ. Ανίκανη να αποφασίσει και υλοποιήσει μία κοινή πολιτική παρέμεινε απαξιωτικά θεατής των εξελίξεων όταν μάλιστα χώρες μέλη της (Μ. Βρετανία κ.λ.π) ευθυγραμμίσθηκαν με τις ΗΠΑ και συμμετείχαν ενεργά στις στρατιωτικές επιχειρήσεις.

Έτσι πέραν του ότι ετέθη σε αμφισβήτηση η δυνατότητα της ΕΕ να ανταποκρίνεται ουσιαστικά στις διεθνείς κρίσεις, απεκλείσθει αυτονόητα και από τα όποια περαιτέρω πολιτικά, στρατηγικά και οικονομικά πλεονεκτήματα που θα

μπορούσε να εξασφαλίσει μετά το πέρας του πολέμου .

Τα μαθήματα από την κρίση του Ιράκ ευαισθητοποίησαν τους Ευρωπαίους ηγέτες οι οποίοι συνειδητοποίησαν ότι απαιτείται μια γενικότερη «στρατηγική αντίληψη» ασφαλείας ,εκ των προτέρων διατυπωμένη και κοινά αποδεκτή , ώστε να είναι δυνατή η αντιμετώπιση των διεθνών κρίσεων από την ΕΕ είτε προληπτικά είτε κατασταλτικά εάν και εφ' όσον εκδηλωθούν. Χωρίς την ύπαρξη μιας ανάλογης στρατηγικής οποιαδήποτε πολιτική ασφαλείας όπως η ΕΠΑΑ δεν έχει κανένα απολύτως νόημα.

Θα έπρεπε κατά συνέπεια ν' αναπτυχθεί στα πλαίσια της ΕΠΑΑ μια κοινά αποδεκτή Στρατηγική Ασφαλείας η οποία θα συγκεκριμενοποιήσει και αξιολογήσει τις απειλές όπως παρουσιάζονται στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον ασφαλείας, θα προσδιορίσει τους στρατηγικούς αντικειμενικούς σκοπούς για την αντιμετώπισή τους και θα καθορίσει τους τρόπους υλοποίησής τους.

Σαν αποτέλεσμα, επί ελληνικής προεδρίας και κατά την άτυπη συνάντηση των ΥΠΕΞ της ΕΕ στο Καστελόριζο ανετέθη στον ΓΓ/Υπατο Εκπρόσωπο της ΕΕ J.Solana η σύνταξη μιας γενικής εκτίμησης-έκθεσης σ' ότι αφορά τον προσδιορισμό του σύγχρονου περιβάλλοντος ασφαλείας τις διαφαινόμενες προκλήσεις και απειλές και τους τρόπους αντιμετώπισης τους από την ΕΕ.

Η παραπάνω εκτίμηση γνωστή ως Έκθεση Solana παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Σύνοδο Κορυφής της Θεσσαλονίκης(Ιουν 2003) όπου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέθεσε στον ΓΓ/ΥΑ να συνεχίσει το έργο του και να υποβάλλει την έκθεσή του ως θεσμικό πλέον κείμενο της Στρατηγικής Ασφαλείας της ΕΕ στην Σύνοδο Κορυφής τον Δεκέμβριο 2003 στις Βρυξέλλες. Το υπόψη κείμενο συνιστά ως προς τη δομή και το περιεχόμενο «ζωντανό έγγραφο» (Living Document) το οποίο θα είναι δυνατόν να υπόκειται σε δημόσια συζήτηση και να αναθεωρείται ανάλογα με τις εξελίξεις.

Ακολούθησε επεξεργασία του αρχικού κειμένου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη ενώ πραγματοποιήθηκαν τρία «ενισχυμένα» εργαστήρια (Work Shops) στην Ρώμη, Παρίσι και Στοκχόλμη με συμμετοχή υψηλού επιπέδου εμπειρογνομόνων και τελικά διαμορφώθηκε ένα νέο κείμενο το οποίο αφού συζητήθηκε στην Επιτροπή Πολιτικής Ασφαλείας της ΕΕ προωθήθηκε για έγκριση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις Βρυξέλλες (Δεκέμβριος 2003) όπου ομόφωνα έγινε αποδεκτό.

Εξισορροπημένη Πολιτική για την Γεφύρωση των Διαφορών

Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας ως θεσμικό κείμενο παρουσιάζει, αν μη τι άλλο, ένα βασικό πλεονέκτημα. Τυγχάνει γενικής αποδοχής στο εσωτερικό της ΕΕ και από τους «Ευρωατλαντιστές» (Μ.Βρετανία κ.λ.π.) και από τους καθαρά «Ευρωπαϊστές» (Γερμανία, Γαλλία κ.λ.π.)

Είναι φανερό ότι οι αντίθετες βασικές θέσεις μεταξύ εκείνων οι οποίοι οραματίζονται μια ευρωπαϊκή αυτόνομη πολιτική ασφαλείας και εκείνων που εξαρτούν την ευρωπαϊκή πολιτική ασφαλείας από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, παρακάμπτονται στο κείμενο ή επιδιώκεται να αμβλυνθούν στην έκταση του δυνατού τα σημεία διαφωνιών ώστε τελικά το κείμενο περιλαμβάνει κυρίως τα σημεία συμφωνίας ή στην πλέον δυσμενή περίπτωση θέσεις επί ήσσονος σημασίας

διαφορών που ευρίσκονται όμως στα όρια ανοχής των δύο πλευρών.

Παρά τα παραπάνω είναι επίσης φανερό ότι επιχειρείται μια εμφανής βαθμιαία προσέγγιση της Στρατηγικής της ΕΕ με εκείνη των ΗΠΑ (και του ΝΑΤΟ) και διότι επί του παρόντος τουλάχιστον εκτιμάται ότι μια «αυτόνομη» ευρωπαϊκή στρατηγική δεν αποτελεί ρεαλιστική θέση αλλά και διότι επιδιώκεται να γεφυρωθούν ή τουλάχιστον να αμβλυνθούν οι διαφορές που δημιούργησαν προβλήματα στις σχέσεις ΕΕ και ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του πολέμου του Ιράκ. Παρά το ότι όμως στην έκθεση Solana αναγνωρίζεται η σημασία του ρόλου των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην ευρωπαϊκή ασφάλεια είναι φανερό ότι ο κύριος στόχος της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας είναι να αντιμετωπισθούν οι αδυναμίες του παρελθόντος στο εσωτερικό της ΕΕ και βαθμιαία να εξασφαλισθεί ο ενεργός και ουσιαστικός ρόλος της στις διεθνείς εξελίξεις, ρόλος τον οποίο δικαιούται από πλευράς γεωπολιτικής ισχύος.

Η στρατηγική αυτή επιδίωξη παρά την διακηρυσσόμενη πρόθεση συνεργασία με τις ΗΠΑ δεν παύει να είναι ανταγωνιστική αφού μοιραία θα περιορίσει την σημερινή αμερικανική παντοδυναμία και κατά συνέπεια οι επιδιωκόμενες ισορροπίες στο παιχνίδι της «διεθνούς κυριαρχίας» θα πρέπει να σταθμισθούν από την ΕΕ ιδιαίτερα προσεκτικά.

Χαρακτηριστικά είναι τα αναφερόμενα στην «εισαγωγή» της εκθέσεως Solana.

Αν και σαφώς αναγνωρίζεται η κυρίαρχη θέση των ΗΠΑ, τονίζεται ότι :

«Καμιά χώρα δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει μόνη της τα πολύπλοκα προβλήματα της εποχής μας» για να επισημάνει αμέσως μετά ότι «Η ΕΕ των 25 κρατών και των άνω των 450 εκατομμυρίων κατοίκων...αποτελεί θέλοντας και μη παράγοντα της παγκοσμίου σκηνής» και ότι «θα πρέπει να αναλάβει το μερίδιο ευθύνης της για την ασφάλεια και οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου.

Οι Κύριες Απειλές

Ο προσδιορισμός των κυρίων απειλών μέσα σε ένα ασταθές διεθνές περιβάλλον ασφαλείας αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του όλου οικοδομήματος της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας (ΕΣΑ).

Η βασική παραδοχή του ότι «φαίνεται πλέον απίθανο να υπάρξει μεγάλης κλίμακας επίθεση εναντίον κάποιου από τα κράτη μέλη» οδηγεί αβίαστα στο συμπέρασμα ότι η Ευρωπαϊκή Στρατηγική αποδέχεται ότι στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον η περίπτωση της μορφής των παλαιών κλασικών στρατιωτικών συγκρούσεων για τα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι είναι τόσο απομακρυσμένη ώστε δεν συντρέχει λόγος να περιληφθεί τουλάχιστον στις διαφαινόμενες κύριες απειλές και κατ' επέκταση να ληφθεί η οποιαδήποτε πρόνοια για την αντιμετώπισή της.

Επιπρόσθετα σύμφωνα πάντα με αυτή την αντίληψη, η έννοια της αμύνης για την «προάσπιση του εθνικού εδάφους» φαίνεται να μην έχει ιδιαίτερο νόημα αφού και αν ακόμη οι εκτιμώμενες απειλές εκδηλωθούν στο εσωτερικό μιας χώρας δεν συνεπάγονται κατάκτηση εδάφους ή κατάλυση εθνικής κυριαρχίας και οδηγεί στην ανάγκη «προληπτικής» αντιμετώπισης των απειλών εκεί όπου αρχικά δημιουργούνται δηλαδή «εκτός περιοχής» της ΕΕ

Έτσι στις «κύριες απειλές» αναφέρονται η τρομοκρατία, η εξάπλωση των όπλων μαζικής καταστροφής, οι περιφερειακές συγκρούσεις, τα αποσαθρωμένα κράτη και το οργανωμένο έγκλημα ή και ο συνδυασμός τούτων.

Η προσέγγιση αυτή συγκλίνει ως προς το είδος των απειλών και των προτεραιοτήτων με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις της αντίστοιχης στρατηγικής των ΗΠΑ και αποτελεί μια ακόμη ένδειξη της προσπάθειας της ΕΕ να προσεγγίσει τις ΗΠΑ και να αμβλύνει τις διαφορές της πάνω στο θέμα αυτό τουλάχιστον όπως εμφανίσθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου του Ιράκ.

Η αξιολόγηση των απειλών της ΕΣΑ διακρίνεται εξ' άλλου από την προσπάθεια διεθνοποίησης του όλου θέματος. Τούτο είναι από μιας πλευράς κατανοητό αφού θα πρέπει να καθορισθεί μια ενιαία θέση για 25 κράτη μέλη χωρίς να παραβλέπεται και η αντίστοιχη αντίληψη και άλλων διεθνών παραγόντων και κυρίως των ΗΠΑ. Η διεθνοποίηση όμως ή έστω η Ευρωπαϊκή ομαδοποίηση αφήνει «εκτός» ορισμένες «εθνικές» ιδιαιτερότητες.

Για παράδειγμα η Ισπανία επιθυμεί μια ξεκάθαρη θέση ότι οι τοπικές «τρομοκρατικές» ομάδες όπως οι Βάσκοι αυτονομιστές της ΕΤΑ πρέπει να αναφέρονται επίσης ως μέλη της «στρατηγικής τρομοκρατίας» όπως η Αλ Κάϊντα.. Η βεβιασμένη προσπάθεια της επισήμου Ισπανικής κυβέρνησης να παρουσιάσει την ΕΤΑ ως κυρίως υπεύθυνη για τα τραγικά γεγονότα της 11 Μαρτίου 2004 στην Μαδρίτη αποδεικνύει την πολιτική σημασία του θέματος για την ισπανική πλευρά.

Σ' ότι αφορά την Ελλάδα είναι φανερό ότι η Στρατηγική Ασφαλείας αφήνει εκτός της περίπτωση μιας στρατιωτικής συγκρούσεως με την Τουρκία. Το ίδιο άλλωστε συμβαίνει και με το προσχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης που κάθε περίπτωση αλληλεγγύης και βοήθειας προς την Ελλάδα σε μια ενδεχόμενη Ε/Τ σύγκρουση μπλοκάρεται από την πρόβλεψη σεβασμού των υποχρεώσεων που απορρέουν από το ΝΑΤΟ .

Ερωτηματικά επίσης προκαλούν και ορισμένες εκτιμήσεις της ΕΕ σ' ότι αφορά τις περιφερειακές συγκρούσεις τις οποίες αποδέχεται ως μια εκ των κυρίων απειλών που υπάρχουν και μάλιστα εγγύς των συνόρων της

Η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας αποδέχεται για παράδειγμα σ' ότι αφορά τα Βαλκάνια ότι «η σταθερότητα στην περιοχή δεν κινδυνεύει».

Εκτιμάται ότι η εκτίμηση αυτή είναι και πρόωρη και αισιόδοξη. Από την στιγμή που τελικές πολιτικές λύσεις κοινά αποδεκτές από τις εμπλεκόμενες πλευρές δεν έχουν δοθεί παρά τις στρατιωτικές συγκρούσεις και την παρέμβαση της διεθνούς κοινότητας, υπάρχει στην περιοχή πάντα ο κίνδυνος αναζωπύρωσης της κρίσης.

Τι θα συμβεί άραγε εάν η υποβόσκουσα απειλή για την σταθερότητα στην περιοχή υποκινούμενη από τον Αλβανικό Μεγαλοϊδεατισμό εξελιχθεί σε κρίση στο Κόσσοβο, Πρέσεβο και Σκόπια και η οποία κατά την θεωρία του «ντόμινο» εμπλέξει την Αλβανία, Γ/Β και πιθανόν Ελλάδα και Τουρκία ; Μήπως βρεθεί η ΕΕ και πάλι ανέτοιμη να την αντιμετωπίσει ;

Οι Στρατηγικοί Στόχοι και οι Πολιτικές Επιπτώσεις για την επίτευξή τους.

Η έκθεση Solana προχωρεί περαιτέρω στον καθορισμό τριών στρατηγικών στόχων για να προασπίσει την ασφάλειά της και να προαγάγει τις αξίες της :

- Αντιμετώπιση των Απειλών

Οι βασικές θέσεις για τον προσδιορισμό του τρόπου αντιμετώπισης των απειλών στηρίζονται στην εκτίμηση ότι :

? Στον αιώνα της παγκοσμιοποίησης οι μακρινές απειλές μπορεί να είναι εξ ίσου ανησυχητικές με εκείνες που προέρχονται από πιο κοντά. Κατά την παραδοσιακή μέχρι τον Ψυχρό Πόλεμο αντίληψη της αυτοάμυνας βασιζόταν στον φόβο της εισβολής. Με τις νέες απειλές, η πρώτη γραμμή αμύνης θα είναι συχνά στο εξωτερικό.

? Όσο νωρίτερα αρχίζει η πρόληψη των συγκρούσεων και των απειλών τόσο καλύτερα.

? Καμιά από τις νέες απειλές δεν είναι καθαρά στρατιωτικές, ούτε μπορούν όλες να αντιμετωπισθούν με στρατιωτικά μέσα.

- Οικοδόμηση Ασφαλείας στην Γειτονιά μας

? Συμφέρει την Ευρώπη να προωθηθεί η εδραίωση ενός δακτυλίου καλοκυβερνουμένων χώρων στα Ανατολικά και Μεσογειακά σύνορά της.

? Ο διακανονισμός της Αραβο-ισραηλινής σύγκρουσης αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα για την ΕΕ.

? Η διεύρυνση δεν θα πρέπει να δημιουργεί νέες διαχωριστικές γραμμές.

- Μια διεθνής τάξη βασισμένη σε μια αποτελεσματική πολυμερή προσέγγιση.

? Η ασφάλεια και ευημερία της ΕΕ εξαρτάται πρώτα και περισσότερο από ένα αποτελεσματικό πολυμερές σύστημα δηλαδή την ευρεία συμμετοχή της διεθνούς κοινωνίας στην αντιμετώπιση των προβλημάτων ασφαλείας με βάση τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου

? Η ΕΕ είναι ακλόνητα προσηλωμένη στην υποστήριξη και ανάπτυξη του Διεθνούς Δικαίου με θεμελιώδες πλαίσιο των διεθνών σχέσεων τον ΟΗΕ.

Οι Τρόποι Υλοποίησης των Στρατηγικών Στόχων.

Οι αναφερόμενοι σαν Στρατηγική Ασφαλείας τρόποι υλοποίησης των στρατηγικών στόχων ,αναφερόμενοι ως «πολιτικές επιπτώσεις για την Ευρώπη», δείχνουν μια σαφή πρόθεση της ΕΕ όχι μόνο να προασπίσει την ασφάλειά της αλλά και να ενισχύσει το διεθνή ρόλο της έναντι κυρίως των ΗΠΑ.

Είναι όμως φανερό ότι παρά τις ομοιότητες με την αντίστοιχη Στρατηγική των ΗΠΑ η Ευρωπαϊκή στρατηγική χρησιμοποιεί περισσότερο το «καρρότο» και λιγότερο το «ραβδί» ή καλύτερα περισσότερο την πολιτική παρά την στρατιωτική ισχύ. Φρόνηση ή αδυναμία ;

Το ερώτημα για παράδειγμα είναι κατά πόσο η ΕΕ είναι πολιτικά και οικονομικά ισχυρή για να εξασφαλίσει την «ασφάλεια στην γείτονα» με την «εδραίωση ενός δακτυλίου καλοκυβερνουμένων κρατών» που σημαίνει ότι αφ' ενός θα πρέπει να εντάξει τα κράτη αυτά στην σφαίρα επιρροής της και αφ' ετέρου να τα ενισχύσει πολιτικά και οικονομικά. Η επιδιωκόμενη διεύρυνση ίσως αποτελεί μακροπρόθεσμα μια απάντηση αλλά παράλληλα φέρνει την ΕΕ εγγύτερα σε νέες εστίες κρίσεων.

Το πλέον όμως ευαίσθητο πρόβλημα αναμφισβήτητα θα παρουσιασθεί όταν απαιτηθεί η δυναμική αντιμετώπιση των απειλών είτε με πολιτικά είτε και το σοβαρότερο, με στρατιωτικά μέσα. Σε ποιες περιπτώσεις άραγε το «συμφέρον» της ΕΕ θα είναι και συμφέρον και των 25 κρατών μελών ;

Θα μπορέσει να λειτουργήσει η προβλεπόμενη «πολυμερής προσέγγιση» για παράδειγμα υπό τον ΟΗΕ με την ταύτιση των συμφερόντων των λοιπών μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας , των ΗΠΑ, της Ρωσίας και της Κίνας . Ας μην αναφέρουμε ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει οι θέσεις της Γαλλίας και Μ. Βρετανίας γύρω από το τραπέζι του ΣΑ να αντικατασταθούν στην ουσία με μια θέση, εκείνη της ΕΕ.

Παρά το ότι στην έκθεση οι πολιτικές λύσεις σε κάθε περίπτωση έχουν προτεραιότητα στην αντιμετώπιση των απειλών και είναι αποδεκτό ότι καμιά από τις νέες απειλές δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με αμιγή στρατιωτικά μέσα, εν τούτοις παραμένει εξαιρετικά ασαφές ποια πολιτικά και νομικά μέτρα θα πρέπει να εξαντληθούν προτού η ΕΕ κάνει χρήση της στρατιωτικής της ισχύος.

Πόσο «δυναμική» εξ' άλλου μπορεί να είναι η στρατιωτική παρέμβαση της ΕΕ και μάλιστα εκτός περιοχής όταν σαφώς γίνεται αποδεκτό ότι οι μόνιμες ρυθμίσεις ΕΕ-NATO για στρατιωτική υποστήριξη και ιδίως οι λεγόμενες «Βερολίνο +» ενισχύουν την επιχειρησιακή ικανότητα της Ένωσης που στην πραγματικότητα, τουλάχιστον με τα σημερινά δεδομένα πρόκειται περί πλήρους εξάρτησης και όχι ενίσχυσης.

Είναι αρκετή άραγε μια επιχείρηση μικρής κλίμακας όπως της Concordia στα Σκόπια και της Artemis στο Κονγκό για να αποδείξει την ικανότητα της ΕΕ να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στο διεθνές περιβάλλον ασφαλείας ;

Πόση αισιοδοξία μπορεί να υπάρχει για αυτόνομη Ευρωπαϊκή Άμυνα όταν πρόσφατα (Δεκ2003) η οργισμένη αντίδραση των ΗΠΑ είχε σαν αποτέλεσμα να ναυαγήσουν οι προσπάθειες για την δημιουργία ενός αυτοδύναμου Ευρωπαϊκού Στρατηγείου με τον προς στιγμή συμφωνήσαντα κ.Μπλέρ να αλλάζει στάση και να δηλώνει ότι «...ουδέποτε θα έθετε σε κίνδυνο το ΝΑΤΟ που παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος για την άμυνα μας » και τον προεδρεύοντα της ΕΕ κ.Μπερλουσκόνι να συμπληρώνει πλέον χαρακτηριστικά ότι « η στρατιωτική δομή της Ευρώμυνας θα είναι συμπληρωματική του ΝΑΤΟ»

Πόσο πολιτικά πρόθυμες θα είναι οι ευρωπαϊκές χώρες για την υλοποίηση μιας προληπτικής ενέργειας με στρατιωτικά μέσα ; Η αλλαγή του απειλητικού όρου, όμοιου με εκείνου της Αμερικανικής στρατηγικής , «προληπτική εμπλοκή» (pre-emptive engagement) που περιλαμβάνει το αρχικό προσχέδιο της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής (Ιουν 2003) με τον κατά πολύ ηπιότερο και λιγότερο απειλητικό «προφυλακτική εμπλοκή» (preventive engagement) στο τελικό προσχέδιο (Δεκέμβριος 2003) μετά από την έντονη αντίδραση ορισμένων κρατών μελών είναι ενδεικτική.

Πόσο αποδεκτή θα είναι στην πράξη η αύξηση των αμυντικών δαπανών για τη δημιουργία ικανών ενόπλων δυνάμεων για την αντιμετώπιση των απειλών και μέχρι πού μπορεί να εκτείνεται η εκτός περιοχής πολιτική ή στρατιωτική δράση της ΕΕ ; Η αναγνώριση μεμακρυσμένων απειλών όπως οι πυρηνικές

δραστηριότητες της Β. Κορέας ,που κατά την έκθεση αφορά την ασφάλεια της ΕΕ ,σημαίνει άραγε επιδίωξη δυνατοτήτων παγκοσμίου εμβέλειας παρεμβάσεων ; Οι παραπάνω προβληματισμοί δεν έχουν την έννοια της απαξίωσης της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας . Αντίθετα η όλη προσπάθεια εκτιμάται ως ιδιαίτερα χρήσιμη και αναγκαία για το μέλλον της ΕΕ Στην παρούσα φάση δύσκολα θα μπορούσε να ισχυρισθεί κανείς ότι θα ανέμενε κάτι καλύτερο και πολύ περισσότερο να δώσει πειστικές λύσεις και απάντηση στους όποιους προβληματισμούς.

Η χώρα μας δεν ευνοείται προφανώς από την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφαλείας σ'ότι αφορά την αντιμετώπιση του κυρίου αμυντικού της προβλήματος που είναι η Τουρκική απειλή αφού ουδεμία σχετική πρόβλεψη υπάρχει αλλά και γενικότερα υπάρχει αρνητικά για την χώρα μας εκπεφρασμένη πολιτική βούληση της ΕΕ όπως άλλωστε και του ΝΑΤΟ.επί του θέματος

Μπορεί όμως να επωφεληθεί σε άλλους τομείς όπως είναι η αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης, του οργανωμένου εγκλήματος στους τομείς της διακίνησης και λαθρεμπορίας ναρκωτικών και όπλων και αναμφισβήτητα της τρομοκρατίας. Πέραν των παραπάνω η χώρα μας θα πρέπει να επιδιώξει στα πλαίσια των δυνατοτήτων της συμμετοχή στην υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας επωφελούμενη και της γεωγραφικής της θέσεως που υλοποιεί τα ΝΑ σύνορα της ΕΕ ώστε να ενισχύσει τον ρόλο της τόσο στα πλαίσια της ΕΕ όσο και στην Βαλκανική.

Η κάθε προσπάθεια όμως και η όποια αλλαγή στην Εθνική μας Στρατηγική Ασφαλείας και κατ' επέκταση στην Εθνική μας Στρατιωτική Στρατηγική για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας δεν θα πρέπει να αποδυναμώνει ουδ' επ' ελάχιστο την αμυντική μας ικανότητα για την αντιμετώπιση της κυρίας εξ ανατολών απειλής που όχι μόνο εξακολουθεί να είναι υπαρκτή – κανείς δεν τόλμησε μέχρι στιγμής να μας πει το αντίθετο – αλλά φαίνεται ότι ενισχύεται.. Η Δομή Δυνάμεων ,οι απαιτήσεις σε προσωπικό και μέσα η εκπαίδευση και γενικότερα η μαχητική ισχύς και ετοιμότητα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στην αντιμετώπιση αυτής της απειλής και την προάσπιση του εθνικού μας εδάφους .Η συμμετοχή μας στις διεθνείς οργανώσεις (ΕΕ – ΝΑΤΟ) ενισχύουν αναμφισβήτητα μέχρι κάποιου σημείου την γενικότερη πολιτική μας ισχύ κανείς όμως δεν έχει την αφέλεια να πιστεύει ότι αυτό είναι αρκετό για να μας εξασφαλίσει από την Τουρκική απειλή. Απαιτείται κατά συνέπεια πολύ περίσκεψη σ'ότι αφορά τη συμμετοχή μας στην υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφαλείας ώστε να μην αποδειχθεί το τίμημα δυσανάλογα βαρύ σε σχέση με ότι η ΕΕ είναι δυνατόν να προσφέρει στην εθνική μας ασφάλεια και ιδιαίτερα στην εθνική μας άμυνα.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΆΛΛΕΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (Επιχειρήσεις Παγιώσεως)

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Το πρώτιστο καθήκον του πραγματικού μαχητή είναι να πολεμά και να κερδίζει τη μάχη. Αλλά, όπως το επιβάλλουν οι παγκόσμιες συνθήκες ασφαλείας και οι απαιτήσεις, ο στρατιώτης, γενικά, εμπλέκεται και σε επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο αν και είναι απρόθυμος και χωρίς να είναι πάντα εκπαιδευμένος γι' αυτές. Τέτοιες δραστηριότητες είναι : η υποβοήθηση σταθερότητας, ανακούφιση από καταστροφές, καταπολέμηση ναρκωτικών, αντιμετώπιση/υποστήριξη αντίστασης και ανταρσίας, οι ενέργειες κατά της τρομοκρατίας, η εκκένωση-απομάκρυνση αμάχων, υποστήριξη της ειρήνης (επιβολή-διατήρηση), περιορισμένες επιθέσεις και καταδρομικές ενέργειες, αντιμετώπιση εξεγέρσεων και έλεγχος πληθυσμού, ενέργειες κατά την κατοχή-απελευθέρωση και ανθρωπιστικές αποστολές, πολλάκις σε πολεμικές συνθήκες για τις τελευταίες.

Ο στρατός, εκ φύσεως, ηγείται σ' αυτές τις επιχειρήσεις όλων των άλλων εμπλεκομένων. Ενεργεί με στρατό από άλλα κράτη, με κυβερνητικές οργανώσεις και ιδιωτικές εταιρείες. Στρατιωτικές μονάδες, δυνάμεις ανακούφισης, αστυνομία, πυροσβεστική, τοπικές οργανώσεις κ.λ.π., συνεργάζονται και προσφέρουν ανάλογα, για την επίτευξη ειδικών σκοπών. Ο στρατιώτης του Μηχανικού, παρέχει υποστήριξη με την κατασκευή δρόμων και υποδομών, η στρατιωτική αστυνομία βοηθά στην αποκατάσταση της τάξης, στην εκπαίδευση για θέματα εσωτερικής ασφάλειας και οι στρατιώτες υγειονομικού παρέχουν υποστήριξη υγείας.

Από το παρελθόν, το ελαφρό πεζικό, οι αλεξιπτωτιστές και οι ειδικές μονάδες είχαν εμπειρία, και τον κύριο λόγο, και σε άλλες μορφές επιχειρήσεων άλλων από πόλεμο, όπως απομάκρυνση ξένων υπηκόων, ενέργειες κατά της λαφυραγωγίας και έλεγχος, απόσυρση-διακίνηση οπλισμού.

Οι επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο δεν είναι πάντοτε ενέργειες ειρηνικής φύσης. Ο στρατιώτης ενεργεί σε ευμετάβλητες καταστάσεις και μπορεί να βρεθεί απότομα από επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο σε επιχειρήσεις πολέμου. Πολλάκις, ο στρατιώτης έχει να αντιμετωπίσει αντιδράσεις με τις οποίες άλλοι επιδιώκουν ίδια οφέλη. Αν και ο στρατιώτης έχει το δικαίωμα της αυτοάμυνας, του επιβάλλονται για άλλους λόγους, και περιορισμοί με κανόνες εμπλοκής, που του δίδονται. Ο ηρωϊσμός, όμως, του στρατιώτη δεν έγκειται μόνο στη γενναιότητα και την αποφασιστικότητα του πραγματικού μαχητή αλλά και στην αποδοχή και στην αντοχή του στρατιώτη, στις αβεβαιότητες και στους περιορισμούς κατά την διεξαγωγή επιχειρήσεων άλλων από πόλεμο.

Παρατηρείται ποικιλία και συνδυασμός δραστηριοτήτων άλλων από πόλεμο. Για παράδειγμα, ο στρατιώτης είναι αναγκασμένος στο ένα μέρος της περιοχής των επιχειρήσεων να διατηρεί-επιβάλλει την ειρήνη μεταξύ των αντιμαχομένων, στο άλλο να πολεμά τους αντάρτες και στασιαστές και στο άλλο να ενεργεί ανθρωπιστικές αποστολές, σε πολεμικές συνθήκες. Οι βασικές, όμως, αρχές των

δραστηριοτήτων των κυριότερων επιχειρήσεων άλλων από πόλεμο, όπως των δραστηριοτήτων υποστήριξης της ειρήνης, των δραστηριοτήτων κατά την κατοχή/απελευθέρωση και της αντιμετώπισης αντίστασης-ανταρσίας, για τις οποίες αναφερόμεθα αντιπροσωπευτικά παρακάτω, ισχύουν, ως επί το πλείστον, για όλες τις επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο, κατά την εφαρμογή τους.

Επιχειρήσεις υποστήριξης της ειρήνης

Για την υποστήριξη της ειρήνης προβάλλουν τρεις (3) πιθανοί τρόποι ενεργείας : Πρώτον, η επιβολή της ειρήνης, όπου τα αντιμαχόμενα μέρη πρέπει να αναγκασθούν να σταματήσουν τη σύγκρουση, δεύτερον, η διατήρηση της ειρήνης, όπου οι αντίπαλοι έχουν αποδεχθεί συμφωνία ειρήνης και τρίτον, η επείγουσα ανθρωπιστική βοήθεια, συχνά σε πολεμικές συνθήκες και για την οποία συνήθως επεμβαίνει ο ιδιωτικός τομέας και οι ειδικές μονάδες ειρηνευτικών αποστολών. Και οι τρεις (3) κατηγορίες είναι επίφοβες και η στρατιωτική εμπλοκή εγκυμονεί κινδύνους. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν ο πόλεμος στον Κόλπο, στο Κόσσοβο, Αφγανιστάν και στο Ιράκ, στη δεύτερη κατηγορία η κρίση στη Βοσνία, Δυτική Αφρική και πρόσφατα, στην Αϊτή.

Οι επιχειρήσεις για την υποστήριξη της ειρήνης απαιτούν γνώση από το στρατιωτικό προσωπικό των θεμάτων χειρισμού πολιτικών ελευθεριών και διπλωματίας, Όταν ο στρατιώτης απεμπλακεί από τις δραστηριότητες επιβολής της ειρήνης, παραδίδει στα Η.Ε. την ευθύνη διατήρησης της ειρήνης χωρίς να παύσει να συμμετέχει, σε συνεργασία με αυτά.

Επιχειρήσεις κατοχής – απελευθέρωσης

Στην περίοδο που ακολουθεί αμέσως του πολέμου, ο στρατιώτης ενίοτε απαιτείται να εμπλακεί σε επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο, όπως έλεγχος φυγάδων, αποκατάσταση τάξης, υποστήριξη πολιτικών υπηρεσιών, παροχής υγειονομικής βοήθειας και άλλες δραστηριότητες μετά τις συγκρούσεις. Όταν ο πόλεμος μετατρέπεται σε κατοχή, ο στρατιώτης βγαίνει από το άρμα του, το όχημά του, θέτει το όπλο του στους ώμους και συνεργάζεται για να αποκτήσει την εμπιστοσύνη των ντόπιων πολιτών.

Γι' αυτές, όμως, τις δραστηριότητες της κατοχής-απελευθέρωσης δεν είναι, συνήθως, εκπαιδευμένος ο στρατιώτης, όπως εξάλλου συμβαίνει και για τις άλλες επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο. Σε ένα πατροπαράδοτο πεδίο μάχης, ο πυροβολητής παραμένει πίσω από την πρώτη γραμμή μάχης και βγάζει στοιχεία βολής για να κτυπήσει τις εχθρικές θέσεις. Στην περίπτωση, όμως, για παράδειγμα στη μετά τον πόλεμο περίοδο στη Βαγδάτη, είναι αναγκασμένος να αναλαμβάνει αποστολές πεζικού, όπως διεξαγωγή καταδρομικών ενεργειών και καταδίωξη στασιαστών-ανταρτών και επιβολή τάξης σε ασταθείς γειτονιές της πόλης, με επιτήρηση δρόμων και ενέδρες στις οροφές των σπιτιών.

Στην κατοχή, οι Διοικητές των μεγάλων μονάδων ενεργούν πολλάκις σαν Δήμαρχοι μεγάλων πόλεων παρά σαν Διοικητές και χρησιμοποιούν προσωπικό εκπαιδευμένο σε θέματα πολιτικής συνεργασίας. Συνεργάζεται με τους ντόπιους

στην κατασκευή σχολείων, δρόμων, γεφυρών κ.λ.π. Θέτουν καθημερινά, το ερώτημα προς τους υφισταμένους τους «τι κάνετε σήμερα για να κερδίσετε τις καρδιές και τα μυαλά των ντόπιων ;». Η επιβολή, αντίθετα, αυστηρών κανόνων δεν οδηγεί στην προσέγγιση και στην αποκατάσταση του γοήτρου των ντόπιων πολιτών, που κρίνονται απαραίτητα για επικράτηση της ομαλότητας.

Υπάρχουν περιπτώσεις που ο στρατιώτης πρέπει να εφαρμόζει και αυστηρή τακτική, αλλά πάντοτε με ευαισθησία προς ντόπια αισθήματα, τις ιδιαιτερότητες, την «κουλτούρα», και το πληγωμένο γόητρο των ντόπιων. Υπάρχει διαφορά γοήτρου όταν ένας λαός απαλλάσσεται από ένα καθεστώς ή όταν ηττάται ο στρατός του που εκφράζει την κυριαρχία του. Για παράδειγμα, στην Γερμανία και στην Ιαπωνία, ο στρατός τους έχασε έναν πόλεμο και η στρατιωτική κατοχή μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν ευκολότερη. Στο Ιράκ, όμως, ένα καθεστώς εκδιώχθηκε και η αιφνιδιαστική κατάρρευση του καθεστωτικού στρατού προσέβαλε πολύ τον Ιρακινό λαό ώστε κατέστησε την αποστολή κατοχής περισσότερο δύσκολη, όταν μάλιστα παρουσιάζεται ο λαός έτοιμος για αντίσταση. Είναι δύσκολο να προσεγγίζεις εκεί που η δημοκρατία και η τήρηση του νόμου είναι μακριά από το βίωμα του λαού. Η δυτικού τύπου προσέγγιση (άνθρωπος προς άνθρωπο) είναι δυσχερής, πολλάκις σ' αυτές τις περιπτώσεις. Η προσέγγιση των Σείχηδων, Ιμάμηδων, για παράδειγμα, που ελέγχουν τους οπαδούς τους, αποτελεί πρακτικό τρόπο ελέγχου της κατάστασης. Δεν είναι δυνατό να προκύψει όαση μέσα σε μια βραδιά όταν ο λαός είναι διηρημένος από τις φυλές, την θρησκεία και τις εθνικές μειονότητες. Όταν απομονώνεις με αγκαθωτό σύρμα ένα χωριό, και δημιουργείς σημεία εισόδου-εξόδου, τότε εγείρεις εχθρικά αισθήματα εναντίον σου. Πώς να δίνεις μαθήματα ελευθερίας μέσα σε σιδερένια κλουβιά και να πυροβολείς μικρά παιδιά όταν συλλέγουν, από αφέλεια για να παίζουν, χρησιμοποιηθέντες εκτοξευτές ρουκετών. Τότε, σε πυροβολούν εκείνοι τους οποίους ήλθες να σώσεις.

Αντίθετα, μικρές ομάδες στρατιωτών παραμένουν στα χωριά και εκτελούν περιπολίες ενώ οι λοιποί παραμένουν στις βάσεις. Προσφέρουν βοήθεια και υποστήριξη. Η μόνιμη παρουσία είναι προτιμότερη από την τακτική «κτύπησε και φύγε» που πολλάκις ερεθίζει τους ντόπιους. Με αυτή την παρουσία κερδίζεται μακροχρόνια υποστήριξη των ντόπιων και δίδεται εναλλακτική λύση στην κατάσταση, που είχαν πριν. Ο στρατιώτης στην κατοχή μαθαίνει πώς να κτίζει εμπόδια στους δρόμους και να ερευνά σπίτια, πότε να είναι αυστηρός και πότε φίλος και να παίζει ποδόσφαιρο με τα παιδιά. Αυτή την αντίληψη φαίνεται ότι την ενστερνίζονται περισσότερο οι πεζοναύτες.

Επιχειρήσεις αντιμετώπισης / υποστήριξης Αντίστασης – Ανταρσίας

Η κακή εμπειρία από το Βιετνάμ, οδήγησε τους υπεύθυνους να δηλώσουν ότι ουδέποτε θα εμπλακούν σε άλλο ανταρτοπόλεμο. Αλλά και σήμερα ο στρατιώτης παρουσιάζεται και εδώ ανεκπαιδευτος και σχεδόν απρόθυμος για τις επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο, γιατί αναπόφευκτα έχει να αντιμετωπίσει και την αντίσταση των ανταρτών και την λαϊκή αντίδραση. Δεν είναι προετοιμασμένος για τις ασύμμετρες τακτικές των ανταρτών και στασιαστών, δηλαδή σε τρόπους με τους

οποίους αυτοί πολεμούν. Οι αντάρτες, που συνήθως ενεργούν μέσα στον λαό, στις πόλεις και στα χωριά, προσβάλλουν στρατιωτικές περιπόλους και αποστολές, με φορητούς πυραύλους και ρουκέτες και με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και πυρομαχικών, κρυμμένα σε υπόγειους κρυψώνες και ακόμη στα σκουπίδια των δρόμων και που εκρήγνυνται με τηλεχειρισμούς.

Δεν είναι, όμως, δυνατό να κατασταλεί η ανταρσία και η αντίσταση μόνο με τη δύναμη γιατί τότε κερδίζεται μόνο η μάχη και χάνεται ο πόλεμος, για λαϊκή υποστήριξη. Αντενδείκνυται και προκαλεί τον λαό να καταστρέφονται κτίρια που χρησιμοποιήθηκαν από αντάρτες ή να κρατούνται παράνομα συγγενείς υπόπτων στασιαστών. Δεν χρησιμοποιούνται πυρά πυροβολικού κατά υπόπτων θέσεων όλμων των ανταρτών, με παράπλευρες απώλειες και αποφεύγεται να ζητηθούν αεροπορικά πυρά κατά στασιαστών, με ανεπιθύμητες παράπλευρες καταστροφές περιουσιών. Αποφεύγονται, μαζικές σαρώσεις για να συλλάβουν ύποπτους αντάρτες. Οι τακτικές εξαφάνισης προσώπων και γενοκτονίας είναι τελικά αναποτελεσματικές και προκαλούν λαϊκή εξέγερση.

Αντίθετα, όμως, υπάρχουν και περιπτώσεις που επιβάλλεται ο στρατιώτης να εκτελέσει περιορισμένες επιθέσεις και καταδρομές κατά των ανταρτών για ειδικούς σκοπούς, όπως επίδειξη αποφασιστικότητας, εκκαθάριση «φωλεών αντίστασης» κ.λ.π. Στον εκ του συστάδην αγώνα με τους αντάρτες, επιβάλλεται ο στρατιώτης να φέρει ειδικό εξοπλισμό και αυξημένη ατομική προστασία με αλεξίσφαιρα γιλέκα και ενισχυμένη προστασία των οχημάτων μεταφοράς (θωράκιση-προστατευτικά καλύμματα).

Στο στρατό, οι πεζοναύτες και οι ειδικές μονάδες φαίνονται, και πρέπει να είναι, περισσότερο ικανοί στον ανταρτοπόλεμο. Ενώ οι μηχανοκίνητες και τεθωρακισμένες μονάδες, που παραδοσιακά έχουν καθαρά άλλες αποστολές, καλούνται πολλάκις να αντιμετωπίσουν καταστάσεις για τις οποίες δεν είναι εκπαιδευμένες, όπως καταστάσεις απρόοπτου και ασυμμέτρου της ανταρσίας. Αλλά γενικά, στις διάφορες στρατιωτικές σχολές, το δόγμα για την αντιμετώπιση των ανταρτών διδάσκεται σε μερικές ώρες και αποτελεί επιλεκτικό αντικείμενο σε όλη την στρατιωτική εκπαίδευση και τα σχετικά εγχειρίδια χρήζουν αναθεώρησης. Ο στρατός πρέπει να προσαρμοσθεί και να εθισθεί περισσότερο στις συνθήκες του ανταρτοπολέμου. Για παράδειγμα, τώρα γίνεται προσπάθεια αναπροσαρμογής των τακτικών στο Ιράκ, εκμεταλλεζόμενοι την τελευταία εμπειρία άλλων στην αντιμετώπιση ανταρσίας, όπως από τους Βρετανούς (Β. Ιρλανδία), Ισραηλινούς (Παλαιστίνη) και από τους Ρώσους (Τσετσενία).

Πέραν όμως, της στρατιωτικής υπάρχει και η πολιτική διάσταση του θέματος. Οι στασιαστές πολλάκις πολεμούν εμπνεόμενοι από μια ιδέα π.χ. ισλαμισμός, ελευθερία, εθνικισμός κ.λ.π. Τότε οι σφαίρες μόνο, τελικά δεν φέρουν αποτέλεσμα. Για παράδειγμα, οι αντάρτες στο Ιράκ εμφανίζονται τώρα μαχόμενοι ως εθνικιστές και πατριώτες και όχι σαν υποστηρικτές του Σαντάμ, μετά την πτώση του. Πράγματι, από τις πολλές ομάδες αντίστασης στο μετά τον πόλεμο Ιράκ, μερικές μόνο έχουν οργανωθεί από τους πιστούς του Σαντάμ, ενώ οι περισσότερες από Ιρακινούς πρώην στρατιωτικούς με χρήματα από Ιρακινούς πλουσίους.

Συμπεράσματα

Από την θεώρηση των προαναφερθέντων συνάγονται τα παρακάτω συμπεράσματα : Οι επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο απαιτούν συνήθως εμπειρία στρατιώτη άλλη από αυτή του πραγματικού μαχητή. Απαιτούν λεπτό χειρισμό, ευαίσθητες αντιδράσεις και ειδικές γνώσεις. Διαφωνούν αρκετά και είναι ευμετάβλητες, μπορεί να μεταπέσουν γρήγορα από επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο σε επιχειρήσεις πολέμου και αντίστροφα. Η διάρκεια και το ευμετάβλητο προκαλεί ενίοτε χαλάρωση και ο αντίπαλος εκμεταλλεύεται αυτή την αδυναμία για να ανταποδώσει το κτύπημα. Απαιτούν ειδικό εξοπλισμό και μέσα που παρέχουν αυξημένη αυτοπροστασία στον εκ του συστάδην αγώνα αυτών των επιχειρήσεων και έναντι των απροόπτων και ασυμμέτρων τακτικών του αντιπάλου.

Οι επιχειρήσεις άλλες από τον πόλεμο παρατηρούνται όχι μόνο προ και μετά τον πόλεμο, αλλά και κατά τη διάρκεια του πολέμου και απαιτούν συμμετοχή, πέραν του στρατιώτη, και άλλων πολλών παραγόντων πολιτικής συνεργασίας.

Οι βασικές αρχές διεξαγωγής των επιχειρήσεων άλλων από τον πόλεμο είναι κοινές για τις περισσότερες από αυτές.

Ο στρατιώτης δεν είναι, συνήθως, εκπαιδευμένος για τις επιχειρήσεις άλλες από πόλεμο και παρουσιάζεται απρόθυμος να τις εκτελέσει, αν και οι σημερινές παγκόσμιες συνθήκες ασφαλείας απαιτούν την συμμετοχή του. Πρέπει να μάθει πότε να είναι φίλος και πότε αυστηρός. Πότε να παίζει ποδόσφαιρο με τα παιδιά της περιοχής και πότε να εκτελεί περιορισμένες επιθέσεις και καταδρομές για ειδικούς σκοπούς, αλλά πάντοτε με ευαισθησία στο ντόπιο γόητρο και τα τοπικά αισθήματα.

Ενίοτε ο στρατιώτης στην ειρήνη (και ειδικότερα σήμερα) απαιτείται να επιτηρήσει ευαίσθητους και ύποπτους χώρους για ασύμμετρες τρομοκρατικές ενέργειες, όπως αεροδρόμια, σιδηροδρομικοί σταθμοί κ.λ.π. αλλά και να αναλάβει εναέρια και θαλάσσια επιτήρηση έναντι χημικών, βιολογικών και ραδιολογικών επεισοδίων. Αυτές οι ενέργειες συμβαίνουν και στον πόλεμο.

Τα υφιστάμενα δόγματα διεξαγωγής των επιχειρήσεων άλλων από πόλεμο χρήζουν αναπροσαρμογής σύμφωνα με τις εμπειρίες των προσφάτων διεθνών κρίσεων.

Τα αποτελέσματα των στρατιωτικών επιχειρήσεων άλλων από πόλεμο φαίνονται και από το κατά πόσον ασφαλέστερη θα είναι η περιοχή, που θα έχει αλλάξει-μετασηματισθεί με αυτές τις επιχειρήσεις και πόσο χρόνο θα πάρει για να μπορέσει ο στρατιώτης να επιστρέψει στη βάση του, για κανονική ζωή.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ 2004 (Στόχοι, Κίνδυνοι-Απειλές, Αντιμετώπιση)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Απειλούμενοι Στόχοι

Η επιτυχία της τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 2004, όπως είναι αυτονόητο, βασίζεται κυρίως στην ύπαρξη ενός ήρεμου και ειρηνικού περιβάλλοντος, ανάλογους με την φύση τους, μέσα στο οποίο θα πρέπει να διεξαχθούν ομαλά και αδιατάρακτα.

Προς την κατεύθυνση αυτή στοχεύουν τα μέτρα Ασφαλείας της Διεύθυνσης Ασφαλείας των Ολυμπιακών Αγώνων 2004, η οποία είναι κατά νόμο η αρμόδια Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας για τον Σχεδιασμό και την υλοποίησή τους συνεπικουρούντων και των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

Σύμφωνα με τα δημοσιοποιηθέντα στοιχεία από την Διεύθυνση Ασφαλείας Ολυμπιακών Αγώνων 2004 (ΔΑΟΑ), ο Σχεδιασμός των μέτρων ασφαλείας έχει σχεδόν ολοκληρωθεί (εκπονήθηκαν τα Σχέδια : Στρατηγικό, Κατευθυντήριο, Τακτικό και Επιχειρησιακό που βρίσκεται σε εξέλιξη) και καλύπτουν έναν ευρύτατο κύκλο στόχων σε ολόκληρη την επικράτεια.

Ειδικότερα, κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 θα προσφερθεί Ασφάλεια σε 202 αποστολές συμμετεχουσών χωρών, 10.500 αθλητές, 6.700 συνοδούς αθλητικών αποστολών και κριτές, 21.600 εκπροσώπους ΜΜΕ, 5.800 μέλη ΔΟΕ, ΕΟΕ, επισήμους και 35.000 χορηγούς. (Τα στοιχεία που παρατίθενται ενδέχεται να διαφοροποιηθούν). Επιπλέον το πεδίο εφαρμογής των μέτρων ασφαλείας εκτείνεται σε όλη την Ελλάδα. Ο Σχεδιασμός καλύπτει 126 Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, 28 αθλήματα και πλήθος πολιτιστικών εκδηλώσεων, στην Αθήνα και στις 4 περιφερειακές Ολυμπιακές πόλεις (Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Βόλο) καθώς και στο σύνολο των νομών της χώρας και των μεγάλων πόλεων, κατά τη διαδρομή της Ολυμπιακής Φλόγας.

Ο Σχεδιασμός της Ολυμπιακής Ασφάλειας, τέλος, περιλαμβάνει και την φύλαξη των ζωτικών εγκαταστάσεων, όπως, ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης, τηλεπικοινωνιών, πετρελαίων, φυσικού αερίου κ.λ.π.

Πέραν των ανωτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι εκτός των Αρχών Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων, στην κατάρτιση Ειδικών Επιχειρησιακών Σχεδίων Ασφαλείας των εγκαταστάσεών τους, συμμετέχουν ακόμη και άλλοι 72 φορείς, υπό τον συντονισμό της ΔΑΟΑ.

Πιθανές Απειλές – Τρομοκρατία

Λόγω της σπουδαιότητας και παγκοσμιότητας των Ολυμπιακών Αγώνων 2004, οι οποίοι θα διεξαχθούν μέσα σε ένα σοβαρά αναταρασόμενο από απόψεως ασφάλειας και ειρήνης Διεθνές περιβάλλον (ακήρυκτος πόλεμος κατά της Διεθνούς τρομοκρατίας κ.λ.π.), το φάσμα του κινδύνου απειλών που

πιθανολογούνται κατ'αυτών είναι ευρύ και δεν δύναται να προσδιοριστεί επακριβώς εκ των προτέρων άνευ υπάρξεως αποχρωσών ενδείξεων.

Σαν τέτοιες πιθανές απειλές δύναται να αναφερθούν :

α. Πρόσωπα Ανεπιθύμητα

Η είσοδος και παραμονή στη χώρα ανεπιθύμητων προσώπων π.χ. κακοποιών, τρομοκρατών, πρακτόρων, δολιοφθορέων κ.λ.π. Επίσης, η παράνομη εισαγωγή όπλων και αντικειμένων, τα οποία είναι δυνατόν να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στην ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και θα πρέπει να αντιμετωπισθούν από τα σχετικά Σχέδια Προστασίας και Επιτήρησης των χερσαίων και θαλασσιών συνόρων και της εναέριας κυκλοφορίας.

β. Εγκληματικότητα και Συναφείς Κίνδυνοι

Μια από τις σοβαρές απειλές κατά της ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων 2004 αποτελεί η εν γένει εγκληματικότητα κατά της ζωής, της περιουσίας και της προσωπικής ελευθερίας, κίνησης και δραστηριότητας, τόσο των επισκεπτών που θα αφιχθούν για την παρακολούθηση των Αγώνων, όσο και των εμπλεκόμενων με συγκεκριμένους ρόλους στους Αγώνες αυτούς (μέλη Ολυμπιακής οικογένειας, υψηλά και επίσημα πρόσωπα κ.λ.π.). Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της απειλής αυτής θα γίνει με σειρά μέτρων και σχεδίων ειδικών με στόχο : την πρόληψη και καταστολή των εγκλημάτων, αύξηση της αποτελεσματικότητας των Αστυνομικών Υπηρεσιών, επιτάχυνση των δικαστικών διαδικασιών, αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των συναρμοδίων φορέων, ενεργοποίηση και συμμετοχή του κοινού και των πολιτών στην προσπάθεια πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος στα πλαίσια μιας ενεργούς αντιεγκληματικής πολιτικής και προ πάντων, θα πρέπει να διοχετεύει προς τα έξω κατά τρόπο αποφασιστικό και να γίνει αντιληπτό από όλους, ότι υπάρχει αταλάντευτη βούληση για να καταπολεμηθεί το έγκλημα. Ιδιαίτερη στρατηγική τακτική θα πρέπει να εφαρμοστεί στις απειλές που προέρχονται από τις παράνομες δράσεις ατόμων ή ομάδων που αντιτίθενται ή δεν συμφωνούν για την ανάληψη και διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων από τη χώρα μας, οι οποίοι είναι δυνατόν να κατέρχονται σε μαζικές δημόσιες διαδηλώσεις ή άλλες κινητοποιήσεις, δυναμικές και μη, όπως επίσης των κοινωνικών ομάδων που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν τους αγώνες ως μέσον προβολής ή ως μέσον πίεσεως και εκβιασμού για την αποδοχή των αιτημάτων τους.

Ανάλογα μέτρα θα πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπιση απειλών που προέρχονται από τα πάσης φύσεως οικονομικά εγκλήματα, τα οποία προσβάλλουν (βλάπτουν ή θέτουν σε κίνδυνο) την λειτουργία της οικονομίας ή επιμέρους σημαντικών λειτουργικών κλάδων και θεσμών της και απειλούν να αποσταθεροποιήσουν την συνολική λειτουργία των οικονομικών συναλλαγών (Ηλεκτρονικό έγκλημα ή έγκλημα μέσω Internet).

Ωσαύτως, η αντιμετώπιση των απειλών που προέρχονται από πλήθος άλλων κινδύνων θα γίνει με την απαραίτητη εφαρμογή των επιμέρους και κατά ιδιαίτερο αντικείμενο υφισταμένων Ειδικών Σχεδίων.

Οι κίνδυνοι αυτοί είναι δυνατόν να προέρχονται από νόμιμες ή παράνομες ανθρώπινες ενέργειες ή παραλείψεις, από το φυσικό περιβάλλον και από την

εγκατάσταση, λειτουργία ή χρήση τεχνολογικών ή τεχνικών συστημάτων και μέσων.

γ. Περιστατικά Εκτάκτων Αναγκών – Φυσικών Καταστροφών

Κατά τον ίδιο ως άνω τρόπο (απαρέγκλιτη εφαρμογή των επιμέρους και κατά ιδιαίτερο αντικείμενο Ειδικών Σχεδίων), θα πρέπει να γίνει και η αντιμετώπιση των απειλών που προέρχονται από περιστατικά Εκτάκτων Αναγκών, όπως σεισμοί, πυρκαϊές, καύσωνες, πλημμύρες, κατολισθήσεις, επιδημίες, περιβαλλοντικά και τεχνολογικά ατυχήματα ως και μεγάλα δυστυχήματα (χερσαία, θαλάσσια, αεροπορικά), που σε περίπτωση εκδήλωσής τους θα επιδράσουν αρνητικά στην ασφάλεια διεξαγωγής των Αγώνων.

Σε περίπτωση επισυμβάντος περιστατικού ως των ανωτέρω, πιθανόν να απαιτηθεί και η εκκένωση εγκαταστάσεων η οποία θα πρέπει να γίνει κατόπιν σχεδιασμού και εφαρμογής μέτρων ασφαλείας που θα έχουν ως σκοπό την ταχεία, άμεση και κατά το δυνατόν ομαλή απομάκρυνση προσώπων (πρόληψη πανικού) π.χ. επισήμων, θεατών, μελών Ολυμπιακής οικογένειας, από μία Ολυμπιακή εγκατάσταση ή χώρο, λόγω απειλής ή προκλήσεως κινδύνου που προέρχεται από έκτακτη ανάγκη.

δ. Η Τρομοκρατία

Η τρομοκρατική απειλή αποτελεί έναν εν δυνάμει κίνδυνο, ίσως και τον μεγαλύτερο, για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων, η δε αντιμετώπιση της απειλής αυτής είναι θέμα προτεραιότητας, τόσο κατά τον σχεδιασμό όσο και κατά την επιχειρησιακή λειτουργία του συστήματος ασφαλείας τους. Αρμόδιο τυγχάνει το Τμήμα Ειδικών Επιχειρήσεων και Εκτάκτων Αναγκών της ΔΑΟΑ, το οποίο θα πρέπει να προβεί στο σχεδιασμό λήψης μέτρων και διεξαγωγής ειδικών επιχειρήσεων, με σκοπό την πρόληψη και καταστολή τρομοκρατικής ενέργειας σε βάρος των επισήμων ή άλλων προσώπων, εγκαταστάσεων ή πραγμάτων που σχετίζονται με την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Κατά τον σχεδιασμό των μέτρων αντιμετώπισης της εκ της τρομοκρατίας απειλής, θα πρέπει να προσδιοριστούν οι κίνδυνοι που προέρχονται από την τρομοκρατία και να αξιολογηθούν δεόντως, αφού προηγουμένως ληφθούν υπόψιν και ορισμένες παράμετροι που παράγουν τρομοκρατία ή ευνοούν την ανάπτυξη, όπως :

(1) Το διεθνές πολιτικό περιβάλλον, οι αλλαγές και η ρευστότητα του πολιτικού γίνεσθαι και οι σφαίρες επιρροής.

(2) Οι τρέχουσες εξελίξεις σε πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο παγκοσμίως (Στρατηγική Πολυεθνικών Εταιρειών, παγκοσμιοποίηση, λαθρομετανάστευση, κοινωνικές ανισότητες, οικονομική κατάσταση στις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, ρατσισμός, ξενοφοβία κ.λ.π).

(3) Ο θρησκευτικός φανατισμός (Ισλαμικός φονταμενταλισμός, αιρέσεις).

(4) Τα θέματα οικολογίας – ακτιβισμός.

(5) Η απαξιωτική συμπεριφορά των τρομοκρατών και τα προσωπικά αυτών κίνητρα.

(6) Η κοινωνική ή μη αποδοχή και αντίδραση στο φαινόμενο της τρομοκρατίας.

(7) Η εξέλιξη του φαινομένου της τρομοκρατίας στην Ελλάδα.

(8) Οι ενυπάρχουσες ιδιαιτερότητες σε σχέση με τον Βαλκανικό μας περίγυρο,

ιδίως εθνικές.

Κατ'εφαρμογήν των ανωτέρω, η κύρια προσπάθεια θα πρέπει να εστιαστεί στο γεγονός, ποιο κράτος όμορο ή μη ή ποια οργάνωση θα έχει συμφέρον ή κίνητρα τέτοια, ώστε να ενεργήσει τρομοκρατική επίθεση κατά τη διάρκεια ή και πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 στη χώρα μας.

Με δεδομένο το γεγονός, ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες έχουν μία παγκόσμια διάσταση και συμμετέχουν αποστολές κρατών από όλο τον πλανήτη και εταιρείες, χορηγοί των Αγώνων, κατά των οποίων επιρρίπτονται ευθύνες για τη συμβολή τους στο φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, ή χαρακτηρίζονται ως αντιοικολογικές κ.λ.π., όλα είναι πιθανά και τίποτε δεν μπορεί να αποκλειστεί στον τομέα της τρομοκρατικής απειλής. Θα πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθεί η απειλή που προέρχεται από τον Ισλαμική τρομοκρατία κατά των αποστολών του Δυτικού κόσμου και των Αμερικανών, η ραδιολογική-βιοχημική τρομοκρατία, η τρομοκρατία μέσω Internet, όπως επίσης οι τρομοκρατικές απειλές από εξτρεμιστικές οργανώσεις ομόρων κρατών που έχουν εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας (Τουρκία-«Γκρίζοι Λύκοι», Αλβανία-UCK, UCC, «Τσαμουριά», Βουλγαρία-«Μακεδονία του Βαρδάρη»), Πιθανή είναι και η τρομοκρατική απειλή, η προερχόμενη από την εγχώρια τρομοκρατία (η «17N» και οι «Επαναστατικοί Πυρήνες» είναι ακόμη ενεργείς οργανώσεις), ή από τον αναρχοαυτόνομο-αντιεξουσιαστικό χώρο, ως έκφραση διαμαρτυρίας για την ανάληψη και διεξαγωγή τους. Παράγοντας-κλειδί στην εξουδετέρωση της τρομοκρατικής απειλής είναι η συλλογή και η επεξεργασία των πληροφοριών, τόσο στον ελλαδικό χώρο, όσο και στον διεθνή, μέσω της διεθνούς συνεργασίας (INTERPOL, EUROPOL, FBI κ.λ.π.).

Για την επιτυχία του σκοπού, θα πρέπει να γίνει χρήση και αξιοποίηση των υπερσύγχρονων τεχνολογικών μέσων συλλογής και επεξεργασίας των πληροφοριών (σύστημα ΕΣΕΛΟΝ κ.λ.π.), χωρίς να παραγνωρίζεται παράλληλα και η παραδοσιακή μέθοδος των μυστικών πρακτόρων.

Ενέργειες σε Διεθνές Επίπεδο

Για την πλήρη ευόδωση του επιδιωκόμενου σκοπού τέλος, θα πρέπει :

α. Η χώρα μας να προβεί σε θεσμοθέτηση στενότερης διεθνούς συνεργασίας, σε επίπεδο κρατών, μυστικών υπηρεσιών, δικωτικών Αρχών και διεθνών οργανισμών. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθεί ένας ασφυκτικός κλοιός, ο οποίος θα συρρικνώσει τις δυνατότητες κινήσεως και δράσης του διεθνούς τρομοκρατικού δικτύου, ιδίως του ισλαμικού και του οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος, Με τη διεθνή συνεργασία θα διευκολυνθεί και η αναπτυσσόμενη πολιτική βούληση των δυτικών χωρών και της ΕΕ να ασκηθούν πιέσεις σε χώρες που εξάγουν εγκληματικότητα, προβλήματα και αστάθεια. Π.χ. στην Τουρκία, η οποία αποτελεί το εφαλτήριο για την είσοδο στην Ευρώπη των ναρκωτικών και λαθρομεταναστών και στην Αλβανία, η οποία θεωρείται χώρα-παράδεισος για το οργανωμένο έγκλημα, το οποίο είναι δυνατόν να διαπλέκεται με εξτρεμιστικές και ίσως τρομοκρατικές δραστηριότητες. Διεθνείς οργανισμοί με δυνατότητες συμβολής τους στην ασφάλεια των ΟΑ 2004 ενδεικτικά δύνανται να αναφερθούν. Ο ΟΗΕ

(κήρυξη παγκόσμιας εκεχειρίας), ICAO (αναβάθμιση του FIR Αθηνών), ΟΑΣΕ (ένταξη της Ολυμπιακής εκεχειρίας στην Ευρωπαϊκή Ασφάλεια, NATO (Συμμετοχή στην συλλογή πληροφοριών και τη σχεδίαση-μέτρα εναέριας κυκλοφορίας και θαλάσσιας κίνησης κ.λ.π.).

β. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θα πρέπει να ανασυγκροτήσει την Υπηρεσία Πληροφοριών των Ενόπλων Δυνάμεων και να προβεί στη διεύρυνση του παραδοσιακού της ρόλου, που θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την ΕΥΠ και την ΕΛ.ΑΣ. Ιδιαίτερα τα 2α Επιτελικά Γραφεία και οι Στρατιωτικοί Ακόλουθοι στις Πρεσβείες του Εξωτερικού, πέραν της παραδοσιακής στρατιωτικής κατασκοπείας (δομή και μετακινήσεις στρατευμάτων, εξοπλιστικά προγράμματα), θα πρέπει να επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους και σε τομείς που συνδέονται με θέματα διεθνούς τρομοκρατίας, ασύμμετρων απειλών και οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος.

γ. Η αναβαθμισμένη ήδη ΕΥΠ (υπήχθη στο ΥΔΤ) θα έχει τον κεντρικό ρόλο στη συλλογή και την επεξεργασία των πληροφοριών, αναφορικά με τις παραπάνω εγκληματικές δραστηριότητες και η οποία θα πρέπει να συνεργάζεται στενά υπό τον όρο της αμοιβαιότητας με τις αντίστοιχες υπηρεσίες της Δύσης και των άλλων χωρών της ευρύτερης περιοχής, και του Βαλκανικού της περίγυρου ακόμη.

Επίλογος

Τέλος, έχουμε τη γνώμη ότι τα ληπτέα μέτρα ασφαλείας για την αντιμετώπιση των πάμπολλων και ποικίλων απειλών των ΟΑ 2004, θα πρέπει να αποβλέπουν στην εμπέδωση υψηλού αισθήματος ασφαλείας στους Έλληνες πολίτες και στους ξένους επισκέπτες, με τον λιγότερο δυνατό περιορισμό της ελευθερίας της κινήσεως και άλλων βασικών ελευθεριών. Ο τρόπος εφαρμογής τους θα πρέπει να έχει διακριτικό και φιλικό χαρακτήρα, χωρίς την έντονη αστυνομική και στρατιωτική παρουσία και να βασίζονται στην πρόληψη, η οποία θα πρέπει να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο της Ολυμπιακής Ασφάλειας.

Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Του Υποστρατήγου ε.α. Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Κοινωνικού Ψυχολόγου – Διδάκτορας Φιλοσοφίας

Χάριν του λαού υπάρχουν οι άρχοντες, οι οποίοι μοναδικό σκοπό της αρχής τους πρέπει να έχουν την ευδαιμονία του λαού, μία ευδαιμονία η οποία όμως απαραίτητως περνά μέσα από τη φιλία και την ενότητα του λαού, όπως σαφώς αυτές οι αρετές έχουν καθορισθεί τόσο από τον Πλάτωνα, όσο και από τον Αριστοτέλη.

Αυτός ο σκοπός της ευδαιμονίας των πολιτών - «πολίτες» θεωρείται επιτυχέστερος όρος από τον «λαό», διότι εκτιμάται ότι ο όρος πολίτης αποδίδει καλύτερα την έννοια του ελευθέρου ατόμου εντός της ολότητας της πόλης – οδηγεί τον Πλάτωνα μια ολόκληρη φιλοσοφική ζωή ν' αναζητά την πολιτική μέθοδο, ώστε να επιτύχει αυτό τον σκοπό, όσο το δυνατόν καλύτερα («Λάχης» - «Μένων», «Πολιτεία», «Πολιτικός», «Νόμος»).

Κατηγορηματικότερος θα υπάρξει ο Αριστοτέλης στα «Πολιτικά» του, δηλώνων ότι το Πολίτευμα – από τα ορθά πολιτεύματα της δημοκρατίας, της ολιγαρχίας και της βασιλείας – το οποίον θα εξασφαλίσει στην πόλη τους σκοπούς της ευδαιμονίας και του ειρηνικού πολιτικού βίου, αυτό είναι και το άριστο Πολίτευμα. («Πολιτικά» 1331α/25, 1332α/5).

Αυτό το άριστο πολίτευμα ιστορικά ο άνθρωπος αναζήτησε σε Θεοκρατικές πηγές και αντιλήψεις και μετά από αυτό εξελισσόμενο βασίσθηκε στην καταξιωμένη προσωπικότητα του ηγέτη της Πλατωνικής μορφής του «Φιλοσόφου-Βασιλιά», για να καταλήξει στη σύγχρονη μορφή της ιδεολογικής δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία διαμορφώθηκε το πολιτικό ήθος και το «γίγνεσθαι» της κοινωνίας μας.

Ένα πολιτικό ήθος και κοινωνικό «γίγνεσθαι», των οποίων τα σημεία στις ημέρες μας αποκαλύπτουν και καταμαρτυρούν την παρακμή των πολιτικών ιδεολογιών και την αντικατάστασή τους από την επιστημονικοποίηση της πολιτικής.

Μια επιστημονικοποίηση της πολιτικής, η οποία θα διέπεται από τη βασική αρχή της μελέτης και της ανάλυσης της πραγματικότητας, του επιστημονικού και συνάμα του ηθικού οραματισμού της πράξης.

Μια επιστημονικοποίηση της πολιτικής στην οποία θα συνυπάρχουν η αξία της ηγετικής προσωπικότητας με τη συμμετοχικότητα των πολιτών εντός ενός ευνομούμενου δημοκρατικού πολιτεύματος, στο οποίο θα επικρατεί, όπως λέει και ο Αριστοτέλης, η επιστήμη και η θέληση των πολιτών («Πολιτικά» 1332α/35).

Οι πολιτικές ιδεολογίες παρακμάζουν, διότι οι κοινωνίες των ανθρώπων είναι συνθετότερες και πολυπλοκότερες, η δε ανθρώπινη διάνοια χάριν της παιδείας έχει εξελιχθεί σε μεγάλο αριθμό επιστημών, με αποτέλεσμα οι παραδοσιακοί πολιτικοί θεσμοί να αποδεικνύονται αποδυναμωμένοι και λιγότερο αποτελεσματικοί έναντι της σύγχρονης τεχνικής και επιστημονικής εξέλιξης του ανθρώπου, έτσι ώστε να καθίσταται αναγκαία και η επιστημονικοποίηση της πολιτικής, την οποία ο

Πλάτων θεωρεί ως κατ'έξοχήν επιστήμη της φροντίδας του ανθρώπου και πιο πάνω από τα κριτήρια διαχωρισμού των πολιτευμάτων («Πολιτικός» 267C, 291ε, 304α, 305ε).

Εκφραστές της παρακμής των ιδεολογιών αποτελούν τα πολιτικά κόμματα, των οποίων η κομματική λογική και ηθική έχει διεισδύσει σε όλους τους κοινωνικούς και κρατικούς θεσμούς, με αποτέλεσμα η δημοκρατία να λειτουργεί με κομματικό-κρατικό χαρακτήρα.

Το εκάστοτε κυβερνών κόμμα κυριαρχεί στο Κοινοβούλιο με αποτέλεσμα να επικυρώνονται από την κυβερνητική πλειοψηφία των βουλευτών ως νόμοι, οι αποφάσεις της Κυβέρνησης, δηλαδή της εκτελεστικής Εξουσίας, με κατάληξη : η πλειοψηφούσα κοινοβουλευτική ομάδα της Βουλής να αποτελεί τη νομοθετούσα εκτελεστική εξουσία της Κυβέρνησης.

Ενώ για τη Δικαιοσύνη έχει δημιουργηθεί η εντύπωση στην Κοινή Γνώμη ότι αποτελεί τμήμα της πολιτικής εξουσίας.

Η ευθύνη για την «πτώση» αυτή της Δικαιοσύνης αποδίδεται στη στάση των κομμάτων, τα οποία έχουν συνηθίσει να εξυμνούν τη Δικαιοσύνη όταν η απόφαση ωφελεί τους ανθρώπους τους ή τις θέσεις τους και να τη μειώνουν όταν διαφωνούν με τις αποφάσεις της.

Το φαινόμενο του «κομματισμού» έχει κυριαρχήσει στην κοινωνία μας και έχει καταλάβει ακόμα και το Συνδικαλιστικό Κίνημα, το οποίο άλλοτε λειτουργεί ως σύμμαχον προς το κόμμα που κυβερνά και άλλοτε επαναστατεί στους δρόμους και σε απεργίες εναντίον του αντιφρονούντος κυβερνητικού κόμματος.

Έτσι ο συνδικαλιστής από υπεύθυνος πολίτης, αγωνιστής των κοινωνικών δικαίων έχει μετατραπεί σε «πελατειακόν» αγωνιστή του κόμματος.

Τέτοια συμπτώματα ως και πολλών άλλων των οποίων ως πολίτες είμαστε καθημερινά μάρτυρες, καταδεικνύουν το πρόσωπο της «αμαρτωλής» δημοκρατίας, την οποίαν με τόσο γλαφυρό τρόπο περιγράφει ο Πλάτων στην «Πολιτεία» του και ο οποίος φθάνει στο σημείο να ισχυρισθεί ότι οι νόμοι γίνονται σύμφωνα με το συμφέρον κάθε αρχής, δηλαδή η δημοκρατία για τους δημοκρατικούς, η δε τυραννία για τους τυραννικούς, με αποτέλεσμα οι νόμοι να απέχουν από το συμφέρον των αρχομένων, οι οποίοι μάλιστα τιμωρούνται όταν αυτούς παραβαίνουν... και παντού να επικρατεί ως αρχή δικαίου το συμφέρον του ισχυροτέρου («Πολιτεία» 338ε).

Ο δε Αριστοτέλης αυτή τη δημοκρατία θα χαρακτηρίσει ως τυραννία των πολλών, όταν στην πόλη κυρίαρχος είναι όχι ο νόμος, αλλά η θέληση της πλειοψηφίας, η οποία ελέγχεται και κατευθύνεται από τους δημαγωγούς («Πολιτικά» 129α/5-30).

Αλλά η δημοκρατία, ως πολιτική έκφραση της ελευθερίας, είναι ανθρώπινο αγαθό, το οποίο πάντοτε, και τότε και σήμερα, ανήκει σε όλους τους πολίτες.

Για να μην καταλήξει όμως σε «τυραννία των πολλών» χρειάζεται να αυτοπροσδιορισθούν και να αυτοεξελιχθούν οι ισχύοντες πολιτικο-κομματικοί θεσμοί προς την κατεύθυνση που ο ίδιος ο Αριστοτέλης προσδιόρισε λέγων ότι : Το είδος της δημοκρατίας είναι ανάλογο με την πόλη και το λαό και ότι η οργάνωση και η λειτουργία των θεσμών της δύνανται να αποτελούν συνδυασμούς αριστοκρατικών, ολιγαρχικών και δημοκρατικών πολιτευμάτων («Πολιτικά»

1317α-1321β/10).

Η κατεύθυνση δε αυτή στις μέρες μας μπορεί να λάβει τη μορφή της μίξης στην πολιτική της επιστήμης και της δημοκρατίας, με την ακόλουθη θεσμική μεταρρύθμιση :

- Η Εκτελεστική Εξουσία να περιέλθει εξ ολοκλήρου στη Δημόσια Διοίκηση, της οποίας η Κυβέρνηση θα αποτελείται από καταξιωμένες προσωπικότητες της Δημόσιας Διοίκησης, των οποίων η εκλογή και ο έλεγχος του έργου τους θα γίνεται από το Κοινοβούλιο.
- Το δε Κοινοβούλιο να αποτελείται από μέλη εκλεγόμενα απ' ευθείας από τους πολίτες ως εκπρόσωποι των διαφόρων κατ' αναλογία επαγγελματικών ομάδων αλλά και των νομών.

Κύριο έργο του Κοινοβουλίου θα είναι η νομοθεσία και ο έλεγχος της Κυβέρνησης, χωρίς τα μέλη της να συμμετέχουν σ' αυτήν.

Με την είσοδο των συντεχνιών στο κοινοβούλιο οι αναχρονιστικοί σκληροί αγώνες του «δρόμου» των συνδικαλιστών μεταφέρονται υπεύθυνα στο «βήμα» της Βουλής.

Είναι επιτακτική η είσοδος των συντεχνιών στη Βουλή, διότι σήμερα τα κοινωνικά προβλήματα έχουν συσσωρευθεί στις επαγγελματικές ομάδες και των οποίων η πλέον υπεύθυνη έκφραση αποτελεί το «βήμα» της Βουλής.

Η Βουλή αναβαθμίζεται και γίνεται κοινωνικά δικαιότερη.

Με μια τέτοια πρόταση δικαιώνεται και ο Αριστοτέλης, ο οποίος θέλει τη «Βουλή» και το «Δήμο» να εκλέγουν και να ελέγχουν τις αρχές χωρίς να λαμβάνουν προσωπικώς τα αξιώματα και ο οποίος αναγνωρίζει την γνώση και την πείρα των επιστημόνων, αλλά για σπουδαία θέματα βαρύτητα δίνει στη γνώμη των πολλών. («Πολιτικά» 1281β/30-35, 1282α/5-40).

Με μια τέτοια πρόταση συμφωνεί ουσιαστικά ο διαχωρισμός των εξουσιών του Αριστοτέλη, του οποίου η «Πολιτεία», δηλαδή η ευνομούμενη δημοκρατία, λειτουργεί με τρία βασικά σώματα (θεσμούς) :

Πρώτον είναι το σώμα, το οποίον διασκέπτεται για τα κοινά συμφέροντα της πόλης? δεύτερον είναι το σώμα των δημοσίων αρχών, του οποίου ο νομοθέτης καθορίζει το ποιόν, τα δικαιώματα και τον τρόπον της εκλογής και τρίτον είναι το δικαστικό σώμα («Πολιτικά» 1297β/25, 1298α).

Με την πρόταση αυτή επιτυγχάνεται πλήρως ο διαχωρισμός της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας, αλλά και της δικαστικής τοιαύτης.

Έτσι η πολιτική ηθικοποιείται και επιστημονικοποιείται, διασώζεται η ενότητα των πολιτών και η ηγεσία της μέσα σε ευνομούμενη δημοκρατία οραματίζεται τις πρακτικές για την ευδαιμονία των πολιτών της.

Τέλος η πρόταση αυτή είναι μίξη της επιστήμης και της δημοκρατίας, για την οποία μίξη ο Αριστοτέλης πάλιν θα πει επιγραμματικά : «Όσον δε καλύτερα γίνουν οι πολιτικοί συνδυασμοί των διαφόρων μιας πόλης στοιχείων, τόσον μονιμότερο είναι το πολίτευμα («Πολιτικά» 1297α/5).

ΚΥΠΡΙΑΚΟ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γεωργίου Κοράκη

Τα όσα έγιναν τις τελευταίες ημέρες στην Λουκέρνη της Ελβετίας δεν μπορούν να αφήσουν κανέναν αδιάφορο. Έχουμε φθάσει στην τελική ευθεία, ήλθε η ώρα που ο καθένας Ε/Κ θα αποφασίσει για την τύχη του. Στις 24 Απριλίου καλείται να βρεί την δύναμη να πει το ναι εάν πρέπει και την τόλμη να πει το όχι εάν έτσι πρέπει να γίνει

Ανήκουμε στη γενιά της τραγωδίας και της θυσίας. Για τριάντα χρόνια αγωνίζεται ο Κυπριακός Ελληνισμός για ένα δίκαιο και έντιμο συμβιβασμό. Σε όλα αυτά τα χρόνια είχε εναποθέσει τις ελπίδες του στο διεθνή παράγοντα για να βρεί το δίκαιό του. Στη Λουκέρνη ο διεθνής παράγοντας του παρουσίασε την πέμπτη και τελευταία έκδοση του σχεδίου Ανάν και τώρα τον καλεί να πει το μεγάλο ναι η όχι.

Είναι μέγιστη αρετή να τολμά ο ενεργός πολίτης να πει τα χρήσιμα και ωφέλιμα για το γενικό συμφέρον και όχι τα ευχάριστα για το λαό. Με αυτή την αφετηρία θα πω απερίφραστα ότι το σχέδιο Ανάν εκφράζει την δύναμη ισχύος Ελλάδος και Τουρκίας. Η λύση δεν είναι λειτουργική διότι εμπεριέχει το στοιχείο της αφόρητης αδικίας με τις ευλογίες μάλιστα ενός ΟΗΕ που αποδεικνύεται ότι είναι υπηρέτης των αμερικανοαγγλικών και τουρκικών συμφερόντων. Το νέο κράτος δεν θα μπορεί να αποφασίζει διότι στο προεδρικό συμβούλιο(4 Ε/Κ και 2 Τ/Κ) θα χρειάζεται για οποιαδήποτε απόφαση και μία θετική ψήφος Τ/Κ. Θα είναι ένα κράτος συνεχών διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων.

Η φιλοσοφία, η δομή και η τεχνοτροπία του σχεδίου αποτυπώνει την διάθεση να ικανοποιηθεί η Τουρκία σε όλες τις αξιώσεις της, να νομιμοποιηθεί η παρανομία της εισβολής και κατοχής, να απαλλαγεί από το έγκλημα του εθνικισμού και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διέπραξε με διπλό στόχο. Δια της υπογραφής μας να συναινέσουμε στη διάλυση της Κυπριακής δημοκρατίας και να διευκολύνουμε την ευρωπαϊκή προοπτική του Αττίλα.. Οι τροποποιήσεις που επέφερε ο ΓΓ του ΟΗΕ με τις μόνιμες παρεκκλίσεις από το Ευρωπαϊκό κεκτημένο, που για εμάς είναι άδικες, διχαστικές και αχρείαστες (περιορισμός του δικαιώματος επιστροφής και εγκατάστασης), η μόνιμη παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στη Κύπρο, η αναγνώριση δικαιώματος επέμβασης σε ολόκληρη την Κύπρο, ο περιορισμός των πολιτικών δικαιωμάτων των Ε/Κ που θα επιστρέψουν στα σπίτια τους υπό Τ/Κ διοίκηση συνιστούν απαράδεκτες εκτροπές από το στρατηγικό στόχο της συνένωσης όχι μόνο της πατρίδος αλλά και ολοκλήρου του λαού. Όλα αυτά θα συντηρούν το διαχωρισμό του λαού σε Ε/Κ και Τ/Κ και θα καλλιεργούν ένα αίσθημα διαφοράς, διαχωρισμού και διάσπασης. Οι Τουρκοκύπριοι για τριάντα τόσα χρόνια ζητούσαν κυριαρχία έναντι εδάφους. Με το προτεινόμενο σχέδιο παίρνουν αμέσως ό,τι ζητούσαν και ό,τι άλλο προβλέπει αυτό (και είναι πάρα πολλά). Η ελληνοκυπριακή πλευρά τί παίρνει; Ελάχιστα, αν όχι τίποτε.

Η συζήτηση περί το σχέδιο Ανάν από τότε που κατατέθηκε στο τραπέζι των

διαπραγματεύσεων επέφερε μια άλλη σοβαρή παρενέργεια και αυτή είναι το γεγονός ότι μερικοί άνθρωποι -ευτυχώς λίγοι- επιχειρηματολογούν με αρκετή μάλιστα ευκολία για τα ανθρώπινα δικαιώματα ισχυριζόμενοι, ότι «...για τριάντα τόσα χρόνια στερούμεθα βασικά μας δικαιώματα, έχουμε χάσει τη μισή Κύπρο και ό,τι ‘ ‘ κερδίσουμε’ ’ κέρδος θα είναι» κ.λ.π. Αληθινά θλίβομαι, διότι δεν αντιλαμβάνονται αυτοί οι λίγοι, ότι είναι άλλο πράγμα να μας στερεί ο κατακτητής τα βασικά μας ανθρώπινα δικαιώματα αλλά να έχουμε το νομικό και ηθικό οπλοστάσιο διεκδίκησής τους και άλλο με την υπογραφή μας να αποδεχόμαστε τη στέρηση των δικαιωμάτων. Το επιχείρημα «...ή αποδεχόμαστε αυτά που μας προτείνουν με το σχέδιο Ανάν ή η παρούσα κατάσταση θα συνεχισθεί», δεν ευσταθεί, διότι απλούστατα το δικαίωμα της διεκδίκησης παραμένει αλώβητο. Προβάλλεται επίσης και το επιχείρημα από κάποιους, ότι έχουμε χάσει τη μισή Κύπρο και ό,τι «κερδίζουμε» με το σχέδιο κέρδος είναι. Ο συλλογισμός αυτός ξεκινά από τη λανθασμένη βάση, ότι η κατεχόμενη Κύπρος είναι ήδη χαμένη, ενώ από τη στιγμή, που ούτε μια σπιθαμή της κατεχόμενης γης δεν παραχωρηθεί δια της υπογραφής μας έχουμε στο ακέραιο μάλιστα το δικαίωμα της πολιτικής, νομικής και ηθικής διεκδίκησης. Στον ισχυρισμό ότι για τριάντα χρόνια δεν κερδίσαμε τίποτα απαντούμε: ναι δεν κερδίσαμε αλλά γιατί για μερικές ημέρες (μέχρι την 1 Μαΐου) να απεμπολήσουμε τα δικαιώματά μας όταν οι Κύπριοι ως πολίτες τις Ευρωπαϊκής ένωσης θα μπορούν να ασκήσουν προσφυγές στα Ευρωπαϊκά και διεθνή δικαστήρια. Τα δικαιώματα διεκδικούνται δεν παραχωρούνται ποτέ. Άλλωστε στην ιστορία δεν υπάρχουν τετελεσμένα αλλά υπάρχουν δοσμένα συνδεδεμένα με συμφέροντα και τη χρονική συγκυρία τα οποία μπορεί να αλλάξουν διαχρονικά ανάλογα με τα γεωπολιτικά συμφέροντα, τις συμμαχίες, τις ισορροπίες, τα ισοζύγια δυνάμεων και λοιπά.

Στις 24 Απριλίου ο κάθε Ελληνοκύπριος οφείλει να αποφασίσει. Με τη ψήφο του θα καθορίσει τη τύχη του. Πριν αποφασίσει οφείλει να σκεφθεί αυτούς που προηγήθηκαν (την ιστορία τους και τους αγώνες των) και αυτούς που θα ακολουθήσουν. Σε αυτό το πλαίσιο με λογική, φρόνηση αλλά και ευθύνη να αποφύγει την περιπέτεια την οδύνη και την ντροπή. Μόλις σβήσουν τα πυροτεχνήματα από τις εορταστικές εκδηλώσεις της υπογραφής του σχεδίου Ανάν η Κύπρος θα εισέλθει στο τούνελ της περιπέτειας, που θα μας οδηγήσει εκεί που μας πήγε και η Ζυρίχη. Και εδώ οφείλουμε να μη ξεχνάμε το δίσ εξαμαρτείν ούκ ανδρός σοφού.

Οι Ε/Κ οφείλουν να ενεργήσουν έτσι ώστε να ολοκληρωθεί η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην ΕΕ την 1η Μαΐου 2004. Άλλωστε με αυτήν διαπραγματεύθηκε η ΕΕ, αυτή έγινε δεκτή στην Κοπεγχάγη το Δεκ. του 2002 και αυτή προσχώρησε στην ΕΕ τον Απρίλιο του 2003. Μέσα από τις διαδικασίες της ΕΕ η Κύπρος θα βρεί το δρόμο της. Το πολιτικό πρόβλημα της Κύπρου θα επιλυθεί με σχέδιο που θα προβλέπει όλες τις ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να εξασφαλίσει το ναι και να αποτρέπει το όχι ολόκληρου του Κυπριακού λαού. Η συμφιλίωση τέλος που έχει γίνει σημαία στο σχέδιο Ανάν δεν μπορεί να στηθεί επάνω στο ψέμα αλλά μόνο στην ιστορική αλήθεια. Εάν δε θέλουμε να επαναληφθούν δυσάρεστα πράγματα να αποτυπωθεί η αλήθεια ώστε να μη

αισθάνεται κανείς ότι υποτιμάται η νοημοσύνη του και τότε -και μόνο τότε θα οικοδομηθεί ο αλληλοσεβασμός και η πίστη, ότι δεν πρέπει να ξανασυμβούν τέτοια πράγματα.

Η πολιτειακή ηγεσία της Κύπρου έχει μπροστά της δυο ιστορικές επιλογές: Η θα προτάξει ένα ιστορικό και σωτήριο όχι στην προσπάθεια της Τουρκίας να γίνει αφέντης στο Βορρά και συνέταιρος στο Νότο η θα καταγραφεί στην ιστορία ως ο ηγέτης που με την υπογραφή του θα διαλύσει την Κυπριακή Δημοκρατία, που είναι το μόνο όπλο άμυνας μας. Θα αναμένουμε.

Παναγιώτης Ήφαιστος

Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων-Στρατηγικών Σπουδών και Έδρας Jean Monnet για την Ευρωπαϊκή Πολιτική *Ολοκλήρωση* www.ifestos.edu.gr

ΟΧΙ στο δημοψήφισμα στην Κύπρο κατά του σχεδίου Αναν στις 24 Απριλίου είναι ψήφος υπέρ της ελευθερίας, υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπέρ του διεθνούς δικαίου και υπέρ μιας βιώσιμης και ελεύθερης Κυπριακής Δημοκρατίας. Αφήνει επίσης περιθώρια για μια νέα διαπραγματεύση μετά την 1η Μαΐου ούτως ώστε να διερευνηθεί εάν υπάρχουν περιθώρια επανένωσης του νησιού με τρόπο που θα διασφαλίζει αυτά τα αγαθά. Αυτό που προεξάρχει είναι το γεγονός ότι Κύπρος δεν θα νομιμοποιήσει την διχοτόμηση και υπό πιο ευνοϊκές συνθήκες μετά τον Μάιο θα έχει την δυνατότητα να αρχίσει νέες προσπάθειες ειρηνικής και βιώσιμης λύσης. Αν τελικά το ΟΧΙ επικρατήσει στην Κύπρο το νέο πεδίο θα είναι απείρως πιο ευνοϊκό: Το πρώτο βήμα που θα πρέπει να γίνει είναι να κατεδαφιστεί το αρνητικό «διαπραγματευτικό κεκτημένο» του διχοτομικού σχεδίου Αναν με το να διακηρυχθεί επισήμως και αποφασιστικά ότι τίποτε δεν ισχύει από το θέατρο του παραλόγου που παίχτηκε στην Ελβετία. Ταυτόχρονα, να τεθούν αμετάθετοι όροι βιώσιμης επίλυσης του κυπριακού προβλήματος χωρίς χρονικούς περιορισμούς, εκβιασμούς και τελεσίγραφα. Κατά δεύτερον, από την Ευρώπη θα πρέπει να ζητηθεί να αναληφθούν πρωτοβουλίες για άνευ εξαιρέσεων εφαρμογή της κοινοτικής έννομης τάξης στο κατεχόμενο μέρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η Πράξη Προσχώρησης, τονίζεται, αναγνωρίζει μόνο ένα κράτος και γι' αυτό μετά την 1η Μαΐου το βόρειο μέρος της Κύπρου θα είναι το μόνο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα είναι κατεχόμενο, από μια μάλιστα δύναμη που θέλει να ενταχθεί στην Κοινότητα. Κατά τρίτον, από τα Ηνωμένα Έθνη να ζητηθεί να επανέλθουν στον πραγματικό τους ρόλο που είναι η διασφάλιση της διεθνούς τάξης όπως προβλέπεται από τις διεθνείς συνθήκες. Τέταρτον, από την Τουρκία να απαιτηθεί να τερματίσει άμεσα την κατοχή και αν θέλει να γίνει μέλος της ΕΕ να τηρήσει ένα «οδικό χάρτη» σύμφωνο με το διεθνές δίκαιο, σύμφωνο με τον κοινοτικό πολιτικό και νομικό πολιτισμό και σύμφωνο με τις συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Πέμπτον, να πεισθούν οι τουρκοκύπριοι να πιέσουν τους ηγέτες τους για επανένωση του νησιού με επέκταση της ευρωπαϊκής έννομης τάξης στο βόρειο τμήμα της Κύπρου. Νέες εσωτερικές πολιτειακές ρυθμίσεις μπορούν να συμφωνηθούν μεταξύ των κυπρίων υπό το πρίσμα της ιδιότητας της Κύπρου ως πλήρους μέλους της ευρωπαϊκής οικογένειας και σε συμβατότητα με πάγιες δημοκρατικές αρχές και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Έκτο, να επαναληφθεί η πρότασή μας για αποστρατικοποίηση με τον όρο ότι θα αποχωρήσουν όλες ανεξαιρέτως οι ξένες δυνάμεις. Αυτές έπρεπε να ήταν οι θέσεις μας το 2002 όταν η Κύπρος ολοκλήρωσε τις διαπραγματεύσεις ένταξης στην ΕΕ. Σε κάθε περίπτωση, θα έπρεπε να είχαμε απαιτήσει από τον ΓΓ του ΟΗΕ να μην υποβάλει προτάσεις αντίθετες με τον σύγχρονο νομικό και πολιτικό πολιτισμό των διακρατικών σχέσεων και με τον ίδιο τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών όπως τελικά έκανε. Τα πράγματα, εξάλλου, οπωσδήποτε θα ήταν διαφορετικά αν υψηλόβαθμοι πρωθυπουργικοί αξιωματούχοι της προηγούμενης κυβέρνησης και

γραφικοί διανοούμενοι που τους περιέβαλλαν δεν είχαν υποστηρίξει πολύ πριν τον Αναν μια διχοτομική-συνομοσπονδιακή λύση που υπονόμωσε την προοπτική «ευρωπαϊκής» λύσης του κυπριακού προβλήματος. Μετά την Ελβετία, έστω και αν χάθηκαν δύο ολόκληρα χρόνια, δεν είναι αργά για να προσπαθήσουμε να θέσουμε τις διαπραγματεύσεις σε τροχιά που θα μπορούσε, ενδεχομένως, να οδηγήσει σε μια βιώσιμη λύση. Βεβαίως, δεν αποκλείεται αυτή η προσέγγιση να αποτύχει με αποτέλεσμα μακροχρόνια η Κύπρος να μείνει de facto διαιρεμένη. Κάποιος, όμως, θα πρέπει να έχει ξεκάθαρα στο μυαλό του τις προοπτικές, τα προβλήματα και τα διλήμματα εναλλακτικών επιλογών. Άμεση εφαρμογή του σχεδίου Αναν σημαίνει: i) άμεση διχοτόμηση με την δική μας μάλιστα υπογραφή, ii) επιβράβευση των τετελεσμένων της βίας και ταυτόχρονα άμεση τουρκική τουρκοβρετανική επικυριαχία επί ολοκλήρου της Κύπρου, iii) άμεση νομιμοποίηση και πολιτογράφηση των εποίκων, iv) αποδοχή παντοτινής καταστολής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, v) παντοτινή καταστρατήγηση πάγιων δημοκρατικών αρχών, vi) άμεση κατάργηση της εδραίας Κυπριακής Δημοκρατίας και δημιουργία ενός προβληματικού και μη λειτουργικού κρατιδίου και vii) δημιουργία μιας εστίας τριβών και συγκρούσεων στις ελληνοτουρκικές σχέσεις που θα συνοδεύεται από μια μακρόσυρτη σταδιακή εγκατάλειψη του νησιού από τους ελληνοκύπριους. Τέλος, η Ελλάδα και Ευρώπη θα πληρώσουν πολύ ακριβό τίμημα: Αφού πλέον η Άγκυρα θα έχει επιβραβευθεί για τα τετελεσμένα της βίας θα αποθρασυνθεί παντελώς και ενθαρρυνόμενη από την Μεγάλη Βρετανία που βρίσκεται πίσω από όλες αυτές τις εξελίξεις η Τουρκία θα εισέλθει σε πορεία ακάθεκτης ένταξης στην ΕΕ. «Οδικός χάρτης» σε μια τέτοια περίπτωση θα υπάρχει μόνο που τους όρους δεν θα τους θέτει πλέον η ΕΕ ή η Ελλάδα αλλά η Άγκυρα και θα αφορούν τους πρώτους. Εάν το διχοτομικό σχέδιο Αναν απορριφθεί από τους κυπρίους στις 24 Απριλίου, δύο είναι τα πιθανά ενδεχόμενα: Πρώτον, στο πλαίσιο της προαναφερθείσης πλατφόρμας θέσεων και μιας καλά κοινής στρατηγικής της Κύπρου και της Ελλάδας να επιδιωχθεί βιώσιμη επίλυση του κυπριακού και ταυτόχρονα συνολικότερη ρύθμιση των ελληνοτουρκικών σχέσεων στην βάση του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών με τις οποίες η Τουρκία θα πρέπει να συμμορφωθεί. Αν η Τουρκία επιμένει ότι υπάρχουν ελληνοτουρκικές διαφορές δεν έχει παρά να προσφύγει στους διεθνείς θεσμούς για ειρηνική αντιμετώπισή τους. Κάνοντας την υπόθεση ότι η Τουρκία σκοπό έχει να προσεγγίσει περαιτέρω την ΕΕ, δικός μας στόχος είναι μια επανενωμένη και σταθερή Κυπριακή Δημοκρατία που θα αποτελέσει παράγοντα σταθερότητας και όχι αστάθειας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις που θα τεθούν έτσι σε μια νέα συνολικότερη και πιο ορθολογιστική βάση. Αναμφίβολα, εάν παρ' ελπίδα αυτή η στρατηγική δεν επιτύχει, σταδιακά η διαίρεση της Κύπρου ενδεχομένως θα παγιωθεί. Αν και μια τέτοια εξέλιξη είναι ασφαλώς απευκταία, εν τούτοις, το ενδεχόμενο άμεσης διχοτόμησης και τουρκικής συγκυριαρχίας όπως προτείνεται στο σχέδιο Αναν είναι απείρως χειρότερο. Η Κυπριακή Δημοκρατία αν και ακρωτηριασμένη θα παραμείνει τουλάχιστον ελεύθερη-ανεξάρτητη, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κράτος που θα αναπτύσσει στενές σχέσεις με την Ελλάδα και τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Πρωτίστως, οι κύπριοι δεν θα χάσουν το κράτος τους, θα είναι

συλλογικά ελεύθεροι και ευημερούντες σ' ένα δημοκρατικό κράτος. Μελλοντικά, εάν και όταν οι περιστάσεις το ευνοήσουν, οι τουρκοκύπριοι θα μπορούσαν να αποστασιοποιηθούν από την Άγκυρα και να προσχωρήσουν στην Κυπριακή Δημοκρατία. Ο χρόνος θα πιέζει αυτούς και όχι εμάς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ «ΠΣΕΑ»

Του Υποστρατήγου ε.α. Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Με τα ισχύοντα σήμερα, ο υπεύθυνος κρατικός φορέας για την αντιμετώπιση καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης είναι η ΠΣΕΑ που υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και τα μέσα που έχει στη διάθεσή του είναι οι Περιφερειάρχες και μέσω αυτών η Εποπτεία των Νομαρχών και Δημάρχων. Οι λοιποί φορείς που εμπλέκονται ανήκουν σε άλλα Υπουργεία και ελέγχονται από αυτά.

Όπως διαπιστώθηκε κατά την πρόσφατη χιονόπτωση και στις προ διετίας παρόμοιες καιρικές συνθήκες, λειτουργούσε κάθε φορέας αυτοτελώς (Αστυνομία, Πυροσβεστικό, Στρατός, Νομαρχίες, Εργολάβοι κ.λ.π.). Αναρωτιέμαι τι θα γίνει στα μετόπισθεν εν καιρώ πολέμου τώρα που έχει καταργηθεί η ΜΟΜΑ, ποιος θα είναι σε θέση να αποκαταστήσει τα δρομολόγια προς το θέατρο επιχειρήσεων, η ΠΣΕΑ του Υπουργείου Εσωτερικών με τους ανεύθυνους Νομάρχες που ισχυρίζονται ότι η κήρυξη εκτάκτου ανάγκης των Νομών γίνεται μόνο στα χαρτιά, αφού δεν είναι σε θέση να επιστρατεύσουν ούτε μία μπουλντόζα ; Από προσωπική εμπειρία γνωρίζω την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στις ΠΣΕΑ των Νομών, αν σ' αυτό προστεθεί η άποψη κάποιων Νομαρχών, ότι δηλαδή λογοδοτούν στον λαό και όχι στους ιεραρχικά προϊσταμένους των αντιλαμβανόμεθα την τραγελαφική κατάσταση που επικράτησε από πλευράς συντονισμού και αποτελεσματικότητας της κρατικής μηχανής μέσω της ΠΣΕΑ, τόσο κατά την πρόσφατη όσο και κατά την προ διετίας χιονόπτωση.

Επειδή δεν μου αρέσει να ασκώ κριτική εκ του ασφαλούς και εκ των υστέρων, γράφω αυτό το κείμενο για να κάνω τις κατά την κρίση μου προτάσεις και θεωρώ ότι εάν ληφθούν υπ' όψιν θα βελτιώσουν την υφιστάμενη κατάσταση. Πάντως η μόνη επέμβαση του Κράτους για να βελτιώσει τις αδυναμίες του συστήματος ΠΣΕΑ από την προ διετίας κατάσταση ήταν η σύναψη συμφωνίας μεταξύ ΥΠΕΧΩΔΕ και κάποιων Εργολάβων με την υποχρέωση να τηρούνται ανοικτές βασικές οδικές αρτηρίες της χώρας, έναντι μάλιστα αδράς αμοιβής, η εν λόγω ενέργεια βελτίωσης στην πράξη απέτυχε παταγωδώς. Έχω την γνώμη ότι για να λειτουργήσει αποτελεσματικά ένα σύστημα ΠΣΕΑ πρέπει να πληρούνται οι παρακάτω βασικές προϋποθέσεις :

- Να το χειρίζεται ένας αξιόπιστος κρατικός φορέας.
- Αυτός ο φορέας να διαθέτει τουλάχιστον τα περισσότερα μέσα που απαιτούνται για την υλοποίηση.

- Να έχει τη δυνατότητα με ίδια μέσα τηλεπικοινωνιών να συντονίζει και να ενασκει διοίκηση από ανώτατο μέχρι το τελευταίο κλιμάκιο των εμπλεκομένων.
- Τα εμπλεκόμενα στελέχη πρέπει να είναι υπεύθυνοι κρατικοί λειτουργοί, διότι δεν μπορώ να κατανοήσω πώς είναι δυνατόν να γίνονται τόσα σφάλματα, να χάνονται ζωές, να καταστρέφονται τεράστιες περιουσίες και κανένα από τα αρμόδια όργανα να μην ελέγχεται να μην τιμωρείται. Μετά απ' αυτά και τη διαπίστωση από την Κυβέρνηση, την αντιπολίτευση και όλους τους Έλληνες ότι το σύστημα δεν λειτουργεί και ότι χρειάζεται αναδόμηση προτείνω τα ακόλουθα :
- Οι Νομάρχες δια να αποτελούν μέρος της κρατικής μηχανής να επιστρατεύονται για να ελέγχονται.
- Η ΠΣΕΑ να υπαχθεί υπό το ΥΠΕΘΑ, καθ' όσον, ικανοποιεί τις περισσότερες εκ των προϋποθέσεων που ετέθησαν.
- Η επάνδρωση της ΠΣΕΑ να γίνεται από έμπειρα στελέχη προερχόμενα εκ των Ενόπλων Δυνάμεων και τα Σώματα Ασφαλείας.
- Να σχεδιαστεί ένα απλό και αξιόπιστο σύστημα ΠΣΕΑ και να εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση.
- Να ανασυσταθούν οι διαλυθείσες ΜΟΜΑ.

Εκτιμώ ότι μόνον έτσι οι πολίτες και οι μαχητές της πατρίδας μας θα αισθάνονται ασφαλείας και ότι η κρατική μηχανή θα τους παρέξει κάθε δυνατή βοήθεια όποτε και όταν την χρειαστούν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Διανύομεν τις πρώτες ημέρες της ανοίξεως και συνάμα της νέας κυβερνήσεως της χώρας. Παρά τα επιχειρηθέντα από τους κρατούντες, τους σφυγμομετρητές και διαμορφωτές της κοινής γνώμης και τους σοβαροφανείς αναλυτές, ο λαός διέγνωσε την αλήθεια και απεφάσισε ορθώς την απαλλαγή της εξουσίας από το μεταλλασσόμενο «Κίνημα». Υπέκυψεν όμως στον «ηλικιακό ρατσισμό» και τη «γυάλινη αναγνωρισιμότητα» που άφησαν εκτός Βουλής πρόσωπα με κύρος, ικανά και έμπειρα. Θύματά των και οι υποψήφιοι στρατιωτικοί. Η συναδελφότητα και η δύναμη των στρατιωτικών εκτός μάχης.

Η εγκατασταθείσα με καλούς οιωνούς κυβέρνηση έχει να αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα, τα οποία έχουν δρομολογηθεί να λυθούν εντός του έτους.

Το Κυπριακόν διανύει κατ'αυτάς την τελευταία φάση της επίσημης εισόδου της Κύπρου στην Ε.Ε. και τη σύγχρονη οριοθέτηση της νέας κρατικής οντότητας. Η επιχειρουμένη λύση διαιωνίζει το Κυπριακό πρόβλημα, καθ'όσον δεν συνάδει με τις προσδοκίες και τους πόθους των Ελλήνων, της ιστορικής πλειοψηφίας της μεγαλονήσου. Δημιουργεί ένα πρωτόφαντο κράτος, προδιαγραφομένης χειρότερης μοίρας εκείνης του προς κατάργηση. Συρρίκνωση του έθνους και περιορισμός του γεωστρατηγικού χώρου, που δεν αντισταθμίζονται με την εταιρική σχέση στην Ε.Ε.

Στο Κόσσοβο ταραχές και πράξεις βίας, κατά των εναπομεινάντων Σέρβων, λαμβάνουν χώρα από τους πλειοψηφούντες σήμερα μουσουλμάνους Αλβανούς. Εθνοκάθαρση και Αλβανοποίηση του ιστορικού και θρησκευτικού λίκνου των Σέρβων, οι οποίοι δεν παύουν να διαδηλώνουν ότι «χωρίς το Κόσσοβο δεν υπάρχουμε».

Στη γείτονα Αλβανία οι εκδηλωθείσες προσφάτως ταραχές επιβεβαιώνουν την πολιτική αστάθεια στη φαινομένη δημοκρατία. Στα Σκόπια (FYROM) η αλβανική, συστατική υπόθαλψη ταραχών σε συνδυασμό με την υποβόσκουσα βουλγαρική διεκδίκηση, αποτελούν θρυαλλίδα στα θεμέλια της κρατικής – τεχνητής εθνικής – οντότητας. Ίσως δεν είναι μακράν της αποσύνθεσης.

Στα ανατολικά μας σύνορα η Τουρκία διαπράττει αδιαλείπτως παραβιάσεις και παραβάσεις στον εναέριο και θαλάσσιο χώρο του Αιγαίου, ενώ συγχρόνως χρησιμοποιεί ως «πολιορκητικό κριό» στο Κυπριακό τον σκληρό «ήρωα»

Ντεκτάς. Κατά τα άλλα οι «Ελληνοτουρκικές διαφορές» πρέπει να λυθούν εντός του έτους, κατά αποδεχθείσα ρητή ευρωπαϊκή και αμερικανική επιταγή.

Στη Μαδρίτη το κτύπημα, με τους διακοσίους νεκρούς της 11ης Μαρτίου, από τους μουσουλμάνους τρομοκράτες της Αλ Κάϊντα, επανέφερε στο προσκήνιο την ανάγκη συλλογικής προσπάθειας δια λήψη ριζικών μέτρων, στρεφομένων κυρίως προς την ανακοπή του μουσουλμανικού μεταναστευτικού ρεύματος προς τις εύπορες και ελεύθερες χώρες, αποτελεί δημοκρατικό χρέος.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον της ασταθείας και των απειλών η Ελλάς καλείται να οργανώσει αρτίως και να διεξαγάγει επιτυχώς και εν ασφαλεία τους Ολυμπιακούς

Αγώνες του 2004. Δύσκολη αποστολή που επιβάλλει τη διεθνή συμμετοχή και απαιτεί τη διεθνή συνδρομή στην ασφάλεια. Αποτυχία στην οργάνωση θα επιφέρει σοβαρές επιπτώσεις στο κύρος, στον πολιτισμό και στην οικονομία της χώρας. Αναγκαιοί η συνταύτιση των προσπαθειών όλων των φορέων και των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Η Ολυμπιάδα «Αθήνα-2004» αποτελεί κορυφαία εθνική υπόθεση.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Γεώργιος Α. Ζομπανάκης
Τράπεζα της Ελλάδος
Διεύθυνσις Οικονομικών Μελετών
Τηλ: 210-3235-809
Fax: 210-3233-025
e-mail: gzombanakis@bankofgreece.gr
Διάλεξις Ε.ΛΕ.Σ.ΜΕ. 5 Φεβρουαρίου 2004

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αφορμή για την έναρξη της ερεύνης αποτελέσει η διαρκής αμφισβήτησις από πλευράς διεθνούς βιβλιογραφίας αυτονοήτων θεμάτων όπως:

1. Ανταγωνισμός των εξοπλιστικών προγραμμάτων μεταξύ Ελλάδος & Τουρκίας.
2. Απαιτήσεις επεκτάσεως του ζωτικού χώρου από πλευράς της Τουρκίας.
3. Πολιτική μονοπλεύρου αφοπλισμού από πλευράς Ελλάδος.
4. Ο Μουσουλμανικός χαρακτήρας της Τουρκικής κυβερνήσεως.
5. Τριβές εις τας σχέσεις Ελλάδος & Τουρκίας.
6. Το Δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου.

Οι αμφισβητήσεις αυτές είναι αποτέλεσμα των αρίστων Τουρκικών δημοσίων σχέσεων.

Οι απαντήσεις εις τας ανωτέρω αιτιάσεις έχουν ήδη δοθή με την χρήση μαθηματικού λογισμού, οπότε δεν επιδέχονται αμφισβητήσεως. Η διάλεξις αυτή θα επικεντρωθή σε δύο από τα θέματα αυτά: Την αξιοποίηση της πτυχής του ανθρωπίνου δυναμικού μέσω του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου ως συμμαχίας μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου και την προοπτική επιλύσεως του Κυπριακού, δεδομένου ότι αυτό αποτελεί την εφαρμογή των απαιτήσεων της Τουρκίας περί επεκτάσεως του ζωτικού της χώρου.

II. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

1. Το Δημογραφικόν Πρόβλημα.

Το ιδιάζον αναπτυξιακόν πρότυπον της Ελλάδος και η ραγδαία, αλλά συγχρόνως φαινομενική μόνον, άνοδος του βιοτικού επιπέδου λόγω αθρόας εισροής και καταχρήσεως των κοινοτικών πόρων απέχει από το σύνηθες πρότυπον αναπτύξεως κατά Rostow. Η πλασματική αυτή ανάπτυξις έχει προαγάγει τον υλισμόν και τον καταναλωτισμόν σε βαθμόν ο οποίος δεν συμβιβάζεται προς τα δεδομένα της Ελληνικής οικονομίας, η οποία χαρακτηρίζεται από χαμηλό κατά κεφαλήν εισόδημα, υψηλή ανεργία και υψηλό κόστος παιδείας και υγείας.

Από δημογραφικής και κοινωνιολογικής πλευράς, η υιοθετηθείσα νέα νοοτροπία ωδήγησε σε αναθεώρησιν των παραδοσιακών αξιών (γάμος, οικογένεια, θρησκεία, πατρίδα) και την δομική αλλαγή του μέσου οικογενειακού προτύπου (πρώτος γάμος σε μεγαλύτερη ηλικία, περισσότερα διαζύγια, και περισσότερες

οικογένειες με ένα παιδί).

Αποτέλεσμα όλων αυτών:

α. Ο λόγος γεννήσεων ανά οικογένεια είναι μόνον 1,2 έναντι άνω του 2 για την υπόλοιπη Ευρώπη και άνω του 4 για την Τουρκία. Έτσι, η «ολική αύξησης» του πληθυσμού της χώρας (περιλαμβανομένων και των μεταναστών) ήταν 29.000 άτομα, ανεβάζοντας το σύνολο σε 11.047.000. Ο πληθυσμός της χώρας, όμως, γηράσκει σταθερά εφ' όσον το 13% του πληθυσμού της χώρας είναι άνω των 65 ετών, ποσοστόν το οποίον θα φθάση το 2025 το 20%.

β. Οι αμβλώσεις υπολογίζονται σε περίπου 250,000 έναντι 100,000 γεννήσεων ετησίως. Ο ρυθμός ανόδου των γεννήσεων έχει μειωθεί κατά περίπου 30% σε σύγκριση με την δεκαετία του 80, ενώ το 20% των γεννήσεων αφορούν τέκνα μεταναστών. Πράγματι, σχεδόν ολόκληρη η αύξηση του πληθυσμού της χώρας κατά το πρόσφατο παρελθόν αποδίδεται σε μετανάστες, πολλοί από τους οποίους είναι μουσουλμάνοι.

γ. Τα στοιχεία του ΟΟΣΑ δείχνουν την προτίμηση των μεταναστών για την Ελλάδα. Περίπου 400.000 μετανάστες αποκτούν ετησίως άδειες παραμονής και εργασίας. Η πλειονότης αυτών είναι Αλβανοί (65%). Υπάρχουν όμως και πολλοί παράνομοι μετανάστες, οι περισσότεροι πρόσφυγες από την Τουρκία. (OECD, 2003 “ Trends in International Migration”).

δ. Πάντως, το πρόβλημα δεν είναι μόνον κοινωνικό και δημογραφικό, αλλά σε μεγάλο βαθμό και οικονομικό. Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 90 οι συνταξιούχοι αυξήθηκαν κατά περίπου 25% κατεβάζοντας τον λόγον εργαζομένων προς συνταξιούχους στο 1,75. Επιπροσθέτως, η παρούσα αξία των συσσωρευμένων δικαιωμάτων (οφειλών) στα ασφαλιστικά ταμεία φθάνει περίπου στο 160% του ΑΕΠ (Bank of Greece, “ Report of the Governor to the Parliament ” , 2002 p.p. 119-123. See also, “ Greek Strategy on Pensions” , Athens, September 2002).

ε. Μόνον η Εκκλησία έχει λύσει το πρόβλημα εις την Βόρειο Ελλάδα όπου κυριαρχεί το Μουσουλμανικό στοιχείο. Η Εκκλησία από το 1999 επιδοτεί τις οικογένειες οι οποίες έχουν περισσότερα των δύο παιδιών. Έτσι, το 1999 οι οικογένειες με τρία παιδιά ήσαν μόλις 105, το 2000 ήσαν 404, το 2001 670 και το 2002 πάνω από 800.

Η αντίστοιχη εικόνα εις την Τουρκία είναι πολύ πιο ευνοϊκή, εφ' όσον προβλέπεται ότι ο πληθυσμός της θα φθάση τα 91,8 εκατομμύρια το 2025, από τα οποία όμως μόνον το 80% είναι Τούρκοι και οι περισσότεροι από τους υπολοίπους είναι Κούρδοι οι οποίοι έχουν και πολύ υψηλότερους ρυθμούς πληθυσμιακής αυξήσεως. Έτσι το 2050 υπολογίζεται ότι το 44,4% του πληθυσμού της Τουρκίας θα είναι Κούρδοι.

2. Προεκτάσεις του Δημογραφικού Προβλήματος.

Οι μελέτες για την νέαν, ευέλικτη δομή των ΕΔ έχουν γίνει με την προϋπόθεσιν δεκαοκταμήνου θητείας, μείωσιν της οποίας οι διάφοροι πολιτικοί υπόσχονται είτε λόγω αγνοίας του θέματος, είτε για δημαγωγικούς λόγους, εκδοχές αμφότερες κατακριτέες. Όπως αναφέρει ο κ. Ε. Πέτρου εις πρόσφατον άρθρον του εις την «Εστία», η στρατιωτική θητεία μειώνεται σταθερά από τις αρχές της δεκαετίας

του 80 παρά την υφισταμένην υπογεννητικότητα. Όμως η αναδιοργάνωσις των ΕΔ άρχισε την τελευταία μόλις πενταετίαν. Αυτό σημαίνει ότι επί 20 περίπου έτη η θητεία εμειώνετο χωρίς να συνοδεύεται από αντίστοιχον μείωσιν των οργανικών θέσεων στρατευσίμου προσωπικού. Αυτό έχει ως συνέπεια οι μονάδες μας, κυρίως εις τα Ελληνικά νησιά να υποφέρουν από ελλιπή επάνδρωσιν, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εκπαίδευσιν και το ετοιμοπόλεμόν των.

Όπως προκύπτει, λοιπόν, ο δημογραφικός παράγων είναι τουλάχιστον εξ ίσου σημαντικός δια την εφαρμογήν της αναδιαρθρώσεως των ΕΔ με αυτόν των εξοπλισμών ώστε να τηρηθή η ισορροπίαν δυνάμεων εις την περιοχίν μας. Συνεπάγεται, λοιπόν, ότι η Ελλάς υστερούσα εις το δημογραφικόν, πρέπει να επιδιώξη έμφασιν εις την τεχνολογίαν και τα σύγχρονα οπλικά συστήματα δια την εφαρμογήν της νέας ευέλικτης δομής των ΕΔ. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια μειώσεως των εξοπλιστικών προγραμμάτων και συνεπώς και των αμυντικών δαπανών, εφ' όσον μάλιστα οι αμυντικές δαπάνες πρέπει να περιλάβουν και τα προγράμματα τα οποία απαιτούνται δια τις ανάγκες του ΝΑΤΟ και του Ευρωστρατού.

Δεδομένου, λοιπόν του δημογραφικού προβλήματος, της εμφάσεως την οποίαν δίδει η Ελλάς εις την ευελιξίαν, ισχύν πυρός και εκσυγχρονισμόν των οπλικών συστημάτων της, αλλά και του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου, ίσως ο περιορισμός ο οποίος επιβάλλεται από το δημογραφικό πρόβλημα να είναι δυνατόν, τουλάχιστον εν μέρει, να παρακαμφθή.

3. Πρότασις

Αυτό το οποίον σήμερα αποκαλούμε Δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου δεν είναι τίποτε περισσότερο από την λεκτική περιγραφή όσων εγίνοντο εις το παρελθόν, πολύ πρό της καθιερώσεως του όρου, περιλαμβανομένων και των κοινών ασκήσεων. Το ερώτημα είναι, επομένως, πως είναι δυνατόν να γίνουν βήματα προς την στενότερη συνεργασία μεταξύ των δύο μερών.

Ένα τέτοιο βήμα θα ηδύνατο να γίνη στον τον τομέα του ανθρωπίνου δυναμικού. Συγκεκριμένα, εφ' όσον από δημογραφικής απόψεως οι επιδόσεις της Κύπρου είναι καλύτερες από αυτές της Ελλάδος, και δεδομένης της συμμαχίας τους, η πρώτη να συνδράμη εις την συμπλήρωσιν των κενών τα οποία υφίστανται εις τις οργανικές θέσεις των αναγκών της συμμαχίας από πλευράς προσωπικού και η Ελλάς να επωμισθή το θέμα της προμηθείας των οπλικών συστημάτων κατά τα πρότυπα του νόμου του Διεθνούς Εμπορίου περί Συγκριτικού Πλεονεκτήματος. Το ζήτημα όμως αυτό είναι πολύ σοβαρό και χρήζει ενδελεχούς μελέτης διότι, όπως είναι ευνόητον, οι μεν ρυθμοί ανόδου του Κυπριακού πληθυσμού είναι ταχύτεροι αυτών του Ελληνικού, δεν είναι όμως δυνατόν σε όρους απολύτων μεγεθών το δυναμικόν της Κύπρου να ικανοποιήση όλες τις ανάγκες του προσωπικού της συμμαχίας. Η πρότασις αυτή, λοιπόν, προϋποθέτει την ικανοποίησιν μεγάλου μέρους των αναγκών προσωπικού επί επαγγελματικής βάσεως, παραλλήλως προς την υποχρεωτικήν στρατιωτικήν θητείαν από αμφοτέρους τους συμμάχους.

Όπως είναι ευκόλως κατανοητόν, ακόμη και εις την περίπτωσιν αυτήν, όμως, οι αμυντικές δαπάνες κάθε άλλο παρά θα πρέπει να μειωθούν εις πείσμα εκείνων οι οποίοι θρηνολογούν περί της απωλείας του λεγομένου «μερίσματος της ειρήνης».

Έχει υπολογισθή ότι το άριστον ποσοστόν των αμυντικών δαπανών δια την Ελλάδα και την Κύπρον είναι της τάξεως του 3,5%. Το ποσοστόν αυτό ισχύει, όμως, εις την περίπτωσιν κατά την οποίαν οι περιορισμοί είναι μόνον οικονομικοί, χωρίς τον συνυπολογισμόν των στρατηγικών και γεωπολιτικών δεσμεύσεων (π.χ. Υποχρεώσεις ΝΑΤΟ και Ευρωστρατού, Δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου). Εάν συνυπολογισθούν και αυτές οι δεσμεύσεις, τότε, ευλόγως, το ποσοστόν αυτό θα είναι σημαντικώς υψηλότερον.

Εις κάθε περίπτωσιν, πάντως, πρέπει να γίνη κατανοητόν από όλους, ότι δεν υπάρχουν περιθώρια εξαγγελιών δημαγωγικού χαρακτήρος εις τα θέματα τα οποία αφορούν εις την εθνικήν άμυνα και ότι το όφελος το οποίον προσπορίζεται η οικονομία από την ασφάλεια η οποία παρέχεται από την ισχυρή αμυντική υποδομή ως εγγύησις δια την καλλιέργεια μακροπροθέσμου επενδυτικού κλίματος είναι πολυτιμότερον από το μέρισμα της ειρήνης το οποίον θυσιάζεται δια την αγοράν των απαιτουμένων οπλικών συστημάτων. Το όφελος αυτό πολλαπλασιάζεται περαιτέρω βάσει της λογικής του *si vis pacem para bellum* (εάν επιθυμής την ειρήνην να παρασκευάζεσαι δια πόλεμον), λογική η ορθότης της οποίας αποδεικνύεται και μαθηματικώς και φανατικός οπαδός της οποίας εμφανίζεται η Τουρκία, αν κρίνη κανείς από το εξοπλιστικό της πρόγραμμα. ύψους \$150 δις . το οποίον έχει ορίζοντα το 2025 και όπου το Ναυτικό απορροφά \$25 δις, τα \$2 δις εκ των οποίων προορίζονται δια την προμήθειαν αεροπλανοφόρου ή και ελικοπτεροφόρου, σε εποχή όπου υπάρχει η τάσις να μειούνται οι αμυντικές δαπάνες διεθνώς. Παρά την κακή οικονομική κατάσταση της Τουρκίας και τα προβλήματα από την πολιτική κρίση η οποία ξεκίνησε από την διαφωνία κυβερνήσεως και προέδρου, την ακολουθήσασα οικονομική κρίση, τους σεισμούς του 1999 και την φαινομενική διάσταση απόψεων μεταξύ ισλαμιστικής κυβερνήσεως και στρατιωτικής ηγεσίας, τα προγράμματα αυτά συνεχίζονται κανονικώς με μόνον κατά περίπτωσιν αναβολές και όχι ματαιώσεις των διαφόρων προγραμμάτων. Αυτό βεβαίως έχει επιπτώσεις επί της οικονομίας: Ο πληθωρισμός είναι της τάξεως του 50% και οι ρυθμοί διολισθήσεως της Τουρκικής λίρας κυμαίνονται μεταξύ 50% και 100%. Τα πολύ υψηλά επιτόκια και η ταχεία διολίσθησις του εγχωρίου νομίσματος επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος (OECD Economic Outlook), μέρος του οποίου αποτελούν και οι περίπου 20 δανεισμοί από το IMF από το 1960. Ενδεικτικώς αναφέρεται ότι η αποπληρωμή του χρέους μόνον για το παρελθόν έτος ανήλθε σε \$93 δις.

Η άποψις της Ελλάδος εμφανίζεται εντελώς διαφορετική επί του θέματος. Το τελευταίον εξοπλιστικόν πρόγραμμα έχει υποστή επανειλημμένες περικοπές φθάνοντας περίπου στο ήμισυ του αρχικού του ύψους βάσει δικαιολογιών οι οποίες δεν πείθουν ούτε τον αφελέστερον των ψηφοφόρων. Στις 29/3/01 περιεκόπη το ένα από τα 4 τρις δραχμών προς εξοικονόμησιν πόρων οι οποίοι θα διετίθεντο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες Το χειρότερον ήτο ότι ανεβλήθη η συμμετοχή της χώρας εις το πρόγραμμα “ Typhoon” στερώντας της την δυνατότητα να συμμετάσχη ενεργώς εις την Ευρωπαϊκήν πολεμικήν βιομηχανίαν. Ακολούθησαν επίσης και άλλες περικοπές ώστε το ύψος του προγράμματος να ανέλθη περίπου εις το ήμισυ του αρχικού. Παρά ταύτα, ο υπουργός αμύνης τον

Μάρτιο του 2003 εδήλωσεν ότι προτεραιότης της κυβερνήσεως είναι η συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Αμυντική βιομηχανία!

Συμφώνως προς τα στοιχεία τα οποία παραθέτουν εις το βιβλίον τους οι κ.κ. Κυριαζής και Σωμάκος («Ελλάς – Τουρκία: Άμυνα και Οικονομία») φαίνεται ότι το θέμα είναι αποκλειστικώς πολιτικών προτεραιοτήτων παρά οικονομικών: Δια το έτος 1996 η κυβέρνησις εδαπάνησεν 1.350 δις δραχμές δια επιδοτήσεις των ΔΕΚΟ, ποσόν το οποίον είναι ανώτερον της ετησίας αμυντικής δαπάνης της χώρας κατά περίπου 70% και επαρκεί δια την αγοράν 193 F-16 ή 96 F – 15. Γενικώς οι επιλογή της κυβερνήσεως περί μονομερούς μειώσεως των εξοπλιστικών προγραμμάτων από Ελληνικής πλευράς καταδεικνύεται από τα στοιχεία του SIPRI μεταξύ 1999 and 2001, διάστημα κατά το οποίον η Ελλάς ακολουθεί συστηματική μείωση των δαπανών για εξοπλιστικά προγράμματα αντιθέτως προς την Τουρκίαν οι δαπάνες της οποίας αυξάνονται και με σημαντικούς μάλιστα ρυθμούς. Έτσι ο λόγος της ετησίας δαπάνης δια την προμήθειαν οπλικών συστημάτων της Ελλάδος προς αυτήν της Τουρκίας βαίνει σταθερά μειούμενος από 66% το 1998, σε 21% το 2002. Η Τουρκική δε απάντησις εις την πολιτικήν αυτήν της Ελλάδος εκδηλώνεται με πολλαπλασιασμό των παραβιάσεων του Ελληνικού FIR. Καί όλα αυτά δεν βοηθούν ούτε καν από ψηφοθηρικής απόψεως δεδομένου ότι εις τις διάφορες δημοσκοπήσεις επί πανελληνίου επιπέδου άνω του 70% των ερωτωμένων απαντά ότι θεωρούν επιβεβλημένη την αύξηση των αμυντικών δαπανών.

4. Το Κυπριακόν Ζήτημα

Η στενή συνεργασία Ελλάδος – Κύπρου εις όλους τους τομείς, περιλαμβανομένου και του αμυντικού, έχει κατά πολύ συμβάλει εις την ενσωμάτωσιν της Κύπρου εις την κοινοτικήν πραγματικότητα. Η κυπριακή οικονομία είναι από τις πλέον εύρωστες, άν όχι η πλέον εύρωστη, από τις δέκα νεοεισελθείσες εις την ΕΕ χώρες. Το ΑΕΠ της Κύπρου ανήλθε σε \$9,1 δις για την περίοδον 1998– 2001. Η νήσος αναπτύσσει την οικονομίαν της με ρυθμό 4% - 5% ετησίως, έχει κατά κεφαλήν εισόδημα \$15.000, πληθωρισμό σχεδόν μηδενικόν, ανεργία όχι μόνον σχεδόν μηδενική, αλλά αντιθέτως πάσχει από έλλειψιν εργατικού δυναμικού. Το έλλειμμα του προϋπολογισμού είναι περίπου 2,7%, κάτω από το όριο το οποίο τίθεται από το Μάαστριχτ, ενώ το 20% του ΑΕΠ παράγεται από τουρισμό, ναυτιλία και τραπεζικές εργασίες. Περισσότερον από το 55% των εισαγωγών της προέρχονται από την ΕΕ, ενώ εις τον τομέα εξαγωγής υπηρεσιών, η συμβολή της εις τον Κοινοτικό στόλο θα είναι σημαντική διότι η Κύπρος είναι η έκτη δύναμις από πλευράς εμπορικού ναυτικού παγκοσμίως. Η προοπτική της εντάξεως είναι άκρως ελκυστική και δια τους Τουρκοκυπρίους των οποίων το ΑΕΠ είναι μόλις το 10% αυτού της υπολοίπου Κύπρου. Εάν δεν πραγματοποιηθή η ένταξις του Βορείου τμήματος της νήσου, οι Τουρκοκύπριοι θα χάσουν €273 εκατ. τα οποία η ΕΕ προορίζει ως πρώτη δόσιν οικονομικής αρωγής δια αναπτυξιακούς σκοπούς. Ενώ η ένταξις της Κύπρου εις την ΕΕ απεφασίσθη να γίνη χωρίς τον όρον της λύσεως του Κυπριακού, διεξάγεται αυτήν την εποχήν αγώνας δρόμου ώστε να γίνη η ένταξις τον Μάϊο του τρέχοντος έτους κατά τα λεγόμενα βάσει του σχεδίου Annan. Πρέπει όμως να εξετασθούν τα κέρδη και ζημίες από την εφαρμογήν του

Σχεδίου Annan. Η μελέτη της Ομάδος Βασιλείου (Οικονομικός Ταχυδρόμος 6/11/03) λέει ότι:

1. Σε περίπτωσιν κατά την οποίαν δεν προβλέπεται επανεγκατάστασις των προσφύγων, ο Ομοσπονδιακός Προϋπολογισμός (Π/Υ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Κύπρου, ήτοι ο ομοσπονδιακός, ο Ελληνοκυπριακός και ο Τουρκοκυπριακός) θα έχη συνολικόν έλλειμμα για το 2004 CYP 224 εκατ. και για το 2005, CYP 205 εκατ. Τα νούμερα αυτά ικανοποιούν το κριτήριον του 3% βάσει της συνθήκης του Μάαστριχτ για την Ευρωζώνη.

2. Αν γίνη επανεγκατάστασις των προσφύγων, τότε το έλλειμμα θα είναι 6,1% το 2005 και θα παραμείνη άνω του 4% του ΑΕΠ μέχρι και το 2007, δεδομένου ότι η επανεγκατάστασις των προσφύγων και η μετεγκατάστασις των Τουρκοκυπρίων θα στοιχίσουν αρκετά δισεκατομμύρια τουρκοκυπριακές λίρες.

Εντός της επομένης δεκαετίας θα δαπανηθούν σε μία επανενωμένη Κύπρο πάνω από CYP 2,3 δισεκ. δια την ανέγερσιν κατοικιών, ξενοδοχείων κλπ. Εις την περίπτωσιν αυτήν η οικονομική βοήθεια διεθνών οργανισμών είναι απαραίτητη. Προτείνεται η έκδοσις ομολόγων επανεγκαταστάσεως 10 – 15 ετών διάρκειας τα οποία όμως θα επιφέρουν αύξησις του συνολικού δημασίου χρέους κατά περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες.

Σημειωτέον ότι εάν δεν υπήρχε η συμμετοχή της Κύπρου εις την ΕΕ το σχέδιον Annan θα ήτο καταδικασμένον εις αποτυχίαν. Ο ακρογωνιαίος λίθος της ΕΕ είναι η επιτυχής και ανεμπόδιστη λειτουργία των τεσσάρων ελευθεριών κινήσεως (αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίων και εργατικού δυναμικού). Αυτή η Ευρωπαϊκή πραγματικότητα είναι σημαντικόν να διακυρηχθή και να εφαρμοσθή σε ολόκληρη την Κύπρο. Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν η Κύπρος θα αποτελεί διζωνική ομοσπονδία και ως την ένταξιν της Τουρκίας εις την ΕΕ θα υπάρχη συμφωνημένος περιορισμός στον αριθμό Ελληνοκυπρίων, που μπορούν να εγκατασταθούν στο Βόρειον τμήμα της νήσου, αυτό θα εμποδίση την εφαρμογή των βασικών αυτών ελευθεριών. Επ’ ουδενί λόγω, όμως, δεν θα πρέπει να υφίστανται περιορισμοί για τον Τουρκοκύπριο ή Ελληνοκύπριο επιχειρηματία στην ανάληψη επιχειρηματικής δραστηριότητος σε ολόκληρη την επικράτεια της Κύπρου, ώστε να διασφαλισθή η ισομερής ανάπτυξις της νήσου.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εάν υπήρχε λύσις του Κυπριακού, αυτή θα είχε εφαρμοσθή κάποια στιγμή κατά τα τελευταία 30 έτη. Όπως έχει η κατάστασις δεν υπάρχουν περιθώρια αισιοδοξίας εις ότι αφορά την επίτευξιν λύσεως του Κυπριακού πρό του Μαΐου 2004, η οποία να ικανοποιή την Ελληνικήν πλευράν εις τα πλαίσια του σχεδίου Annan. Είναι γεγονός ότι καμμία εκ των δύο πλευρών δεν επιθυμεί την λύσιν βάσει του σχεδίου Annan. Όπως ήδη ελέχθη, το κόστος της ενσωματώσεως του Βορείου τμήματος εις την υπόλοιπη Κυπριακή οικονομία θα είναι υψηλόν, πιθανόν να στοιχίση εις την Κύπρον την ένταξιν εις την Ευροζώνην. Το οξύτερον όμως πρόβλημα είναι ο κίνδυνος να αλλοιωθή ο Κυπριακός πληθυσμός με την μεταφοράν Τούρκων εποίκων εάν ισχύση το σχέδιον Annan.

Κατά τα φαινόμενα λοιπόν θα πρέπει να επιδιωχθή η μη επίτευξις λύσεως βάσει του σχεδίου Annan μέχρι τον Μάιο του 2004 ώστε να ενταχθή η Κύπρος εις την

ΕΕ ως ένα κυρίαρχον κράτος. Τότε η Τουρκία θα υποχρεωθεί, εφ' όσον επιμένει εις τις ευρωπαϊκές της φιλοδοξίες, να αποσύρη τα στρατεύματα κατοχής τα οποία διατηρεί εις το Βόρειον τμήμα της νήσου, υπό την απειλήν της υποβολής βέτο από πλευράς Κύπρου εις τον καθορισμόν ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών της διαπραγματεύσεων. Είναι όμως προφανές ότι αυτά όλα τα γνωρίζει τόσον η Τουρκία, όσον και αι ΗΠΑ οι οποίες έχουν πολλούς λόγους για τους οποίους επιθυμούν να «επιβληθή» λύσις του Κυπριακού προ του Μαΐου 2004, ώστε η Τουρκία να καταστή μέλος της ΕΕ με το χαμηλότερον δυνατόν κόστος από πλευράς παραχωρήσεων.

Τελειώνοντας θεωρείται αναγκαίον να τεθή υπ' όψιν των αρμοδίων το υπονοούμενον των επαίνων του ΟΗΕ δια την αυτοσυγκράτησιν και την υποχωρητικότητά της Ελληνικής πλευράς εις το Κυπριακόν ζήτημα. Είναι πιθανόν αυτό να σημαίνει ότι απλώς καταδεικνύει ποιά πλευρά θα είναι αυτή η οποία έχει περισσότερα περιθώρια υποχωρήσεως δεδομένης της αδιαλλαξίας της Τουρκίας. Αυτό ήδη επιβεβαιώνεται από την τελευταία παραίνεσιν Bush ο οποίος συνιστά εις την Ελληνοκυπριακήν πλευράν να επιδείξη καλήν θέλησιν προς την κατεύθυνσιν της επιλύσεως του εθνικού μας ζητήματος.

«ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΡΗΜΑΣΙ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ»

Του Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Εφέδρου Αξιωματικού – Δικηγόρου Αθηνών

Μετά από ένα πόλεμον, ο οποίος λέγεται ότι είναι πατέρας των πάντων, οι σώφρονες πολίτες ομονοούντες οικοδομούν και επουλώνουν τις πληγές τις οποίες κατέλειπε ο πόλεμος. Στην Ελλάδα όμως συνέβη το πλέον ασυνήθιστο και πρωτοφανές. Μια μερίδα του λαού η οποία δεν ξεπερνούσε το 10% αιματοκύλισε τον τόπον και προσπάθησε εκμεταλλευόμενοι το αδύνατον της κεντρικής κρατικής εξουσίας να επιβάλλει την δικτατορία του προλεταριάτου. Έτσι η Ελλάδα ευρέθη εκτός τραπέζης μοιράσματος των ωφελημάτων της Συμμαχίας κατά του Άξονος. Ούτε τα προ του πολέμου υπεσχημένα δεν μας εδόθησαν. Έτσι η Ελλάδα εξημιώθη πολλαπλασίως και εκινδύνευσε σε πρώτο γύρο να ευρεθεί στο χώρο του λεγομένου ΣΙΔΗΡΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ.

Μετά ταύτα η Ελλάδα προχώρησε στην ανασυγκρότηση με γνωστά Σχέδια οικονομικής ανασυγκροτήσεως (ΤΡΟΥΜΑΝ, ΜΑΡΣΑΛ) και επούλωσε τις πληγές της κατά το δυνατόν. Όμως οι ηττημένοι του πρώτου γύρου δια την ανατροπήν του Συνταγματικού Πολιτεύματος και με έξωθεν υποκίνηση και βοήθεια επεχείρησαν αιματηρότερον ΔΕΥΤΕΡΟΝ γύρον δια την ανατροπήν του συνταγματικού καθεστώτος και την επιβολήν στυγνού δικτατορικού καθεστώτος του Προλεταριάτου κατά το πρότυπον των Σοσιαλιστικών (άνευ δημοκρατίας)καθεστώτων και μονοκομματικής φυσικά εξουσίας με τα γνωστά αποτελέσματα και την προ ετών κατάρρευσή των.

Ο πόλεμος αυτός με απόφαση των Ηνωμένων Εθνών ονομάστηκε ΣΥΜΜΟΡΙΤΟΠΟΛΕΜΟΣ και ξενοκίνητος και είχε θυσία αίματος υπέρ της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ της πατρίδος ΕΛΛΑΔΟΣ και της ακεραιότητος αυτής :

α. Αξιωματικοί πεσόντες 1.198.

β. Οπλίτες 14.771.

γ. Κατασφαγέντες κληρικοί 165.

δ. Άμαχοι εκτελεσθέντες υπό κομμουνιστοσυμμοριτών 63.966.

ε. Αρπαγή παιδιών (παιδομάζωμα) 28.500.

στ. Τραυματίες Αξιωματικοί 2.457.

ζ. Τραυματίες οπλίτες 40.091.

η. Συμμοριόπληκτοι 750.000.

Η περίοδος αυτή, η οποία είναι μαύρη σελίδα στην λαμπρή των Ελλήνων Ιστορία αρχίζει το 1946 και τελειώνει την 29 Αυγούστου 1949 με την περιφανή ΝΙΚΗ του Εθνικού Στρατού μας στο Γράμμο και Βίτσι. Εγράφη εκεί στις κορυφές του Γράμμου και Βιτσίου μια των πλέον λαμπρών αγώνων ΝΙΚΗ του Ελληνικού λαού, της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας και της ακεραιότητος της Ελλάδος μας διότι διεσώθη η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ μας.

Οι θυσίες και το αποτέλεσμα ήταν εκείνοι οι οποίοι : «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» έπεσαν υπέρ Πατρίδος, ακρωτηριάστηκαν κ.λ.π. Δια τούτο ο τότε Πρωθυπουργός διεκήρυξε και υπεσχέθη : «Εις την συνείδησιν των ερχομένων γενεών, αιωνία θα είναι η μνήμη των αθανάτων νεκρών» δια να καταλήξουμε

σήμερα όταν γίνεται στον τόπον του μαρτυρίου ιερών μνημόσυνον υπέρ των ψυχών των ΑΘΑΝΑΤΩΝ μας ΝΕΚΡΩΝ να αποκαλείται χλευαστικώς από την μεριά των ηττημένων «εορτή μίσους». Αιδώς Αργείοι !!

Μετά το 1974 άρχισε μία πορεία διαστρεβλώσεως των γεγονότων και αλλοιώσεως της ουσιαστικής Ιστορικής αλήθειας επικαλούμενοι οι πολιτικοί την ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ. Όμως η Ιστορία ουδέν ψεύδος λέγει, ουδέν αληθές σιωπά. Όλοι μας θέλομε την συμφιλίωση η οποία μετά τα τραγικά γεγονότα και το φως της ιστορικής αλήθειας το οποίο φωτίζει αυτά, περνάει μέσα από την αμφίπλευρη ΛΗΘΗ, η οποία είναι μια διαδικασία γρήγορη δια το πρόσφατο και πιο αργή δια το μακρινό παρελθόν.

Όσοι είμαστε της θέσεως ότι οι θυσίες έγιναν με διαταγή της συντεταγμένης πολιτείας η οποία αντιτάχθηκε στο ξενοκίνητο, οι δε πεσόντες καθαγιάσαντες με το τίμιον αίμα των τον τόπον της θυσίας : «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» πρέπει να αξιώσουμε ΛΗΘΗ αμφίδρομη, χωρίς να απωλέσωμε την ΜΝΗΜΗ μας. Την μνήμη η οποία είναι η ικανότητα του εγκεφάλου μας να διατηρεί γνώσεις ή εντυπώσεις και να τις ανακαλεί όταν θέλει ή πρέπει. Ας σημειωθεί ότι δεν πάσχομε από ΑΜΝΗΣΙΑ και δια τούτο λυπούμεθα δια όσα νομοθετούνται χάριν του ΛΑΪΚΙΣΜΟΥ καταστρατηγώντας την Ιστορική αλήθεια και μέσα από τις νομοθετικές διατάξεις και ρυθμίσεις με την εξίσωση ΘΥΜΑΤΩΝ και θυτών προβάλλομε κακά προς μίμηση παραδείγματα στις ερχόμενες γενεές.

Πιο συγκεκριμένα. Με τον Ν 1863/1989 (ΦΕΚ 204 – Τεύχος Α) της 18-9-1989 με τον περισπούδαστον τίτλον : «Άρση των συνεπειών του εμφυλίου πολέμου 1944/1949» στο κείμενο του άρθρου 1 δίδονται ορισμοί. Έτσι :

α. Η περίοδος από την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μέχρι 31-12-1949 αναγνωρίζεται ως «Περίοδος Εμφυλίου Πολέμου».

β. Ο όρος «Συμμοριτοπόλεμος» αντικαθίσταται με τον όρον «Εμφύλιος Πόλεμος» και

γ. Όπου «Συμμορίτες» με τον όρον «Δημοκρατικός Στρατός».

Επίσης στο άρθρον 3 του αυτού ως άνω Νόμου οι του «Δημοκρατικού Στρατού» τυγχάνουν συντάξεως και τιμών και μάλιστα με συνοπτικές διαδικασίες.

ΘΥΜΑΤΑ και Θύτες εξομοιώνονται. Αιδώς Αργείοι !!

Ο αντικειμενικός παρατηρητής σημειώνει ότι :

α. Εμφύλιος Πόλεμος υπάρχει όταν υπάρχει ένοπλη σύγκρουση, οξύτατη διαμάχη και αντιπαράθεση ατόμων ή ομάδων που ανήκουν στο αυτό ή ευρύτερο σύνολο (φυλή, έθνος, κράτος). Οι συμμορίτες δεν αγκαλιάστηκαν με ξένους και μάλιστα υποκινητές στους οποίους υπεσχέθησαν και εδάφη της Ελλάδος μας.

β. Όταν χαρακτηρίζονται οι συμμορίτες «Δημοκρατικός Στρατός» συνειρμικά ο νους μας πηγαίνει σε αντίπαλο φασιστικό, χουντικό κ.λ.π. στρατό. Και όμως ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ διέσωσε την ακεραιότητα της Χώρας, διαφύλαξε την Δημοκρατία και Ελευθερία μας, είχε τα θύματα : «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» και τώρα με πολλή, περισσή αναιδεια η επίσημη πολιτεία, μη σεβόμενη ούτε τα ψηφίσματα του ΟΗΕ εξισώνει Θύματα και Θύτες.

Εκτιμώ ότι η Πολιτική Ηγεσία του τόπου αδικεί εκείνους οι οποίοι θυσιάστηκαν δια την Πατρίδα δια το βίωμά των, ακράδαντος πίστη των ήταν πως θνήσκοντες

επιβεβαίωναν ότι μεγαλύτερη των τιμών της ΖΩΗΣ των ήταν η ΘΥΣΙΑ των δια την Ελλάδα μας. Και όχι μόνον αυτό με την αλλοίωση της Ιστορίας και την εξίσωση με τιμές ΘΥΜΑΤΩΝ και ΘΥΤΩΝ παρέχει στους νεωτέρους κακά παραδείγματα. Η λήθη είναι επιβεβλημένη και αναγκαία δια την κοινή πορεία όλων των Ελλήνων. Όμως λήθη και μάλιστα μονόπλευρη της θυσίας εκείνων, οι οποίοι έπεσαν με διαταγές της Νομίμου Συνταγματικής Κυβερνήσεως, δεν επιτρέπεται. Είναι σαν να πεθαίνουν δια παντός οι ΗΡΩΕΣ αυτοί, που πρέπει χάριν της ΕΛΛΑΔΟΣ μας, της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας να τους έχουμε στην καρδιά μας δια πάντα και :

**.....ακοίμητο κανδήλα ή μια δάδα
να καίμε γι' αυτούς για πάντα
γιατί θυσιάστηκαν για την ΕΛΛΑΔΑ.**